SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Re-accredited @ 'A' Grade by NAAC

'College with Potential for Excellence Status' by UGC

ANANTHAPURAMU – 515 001 (A.P.)

✆ : 08554 - 244585

COLLEGE MAGAZINE

2016-2017

The Soul that lived for the Institution

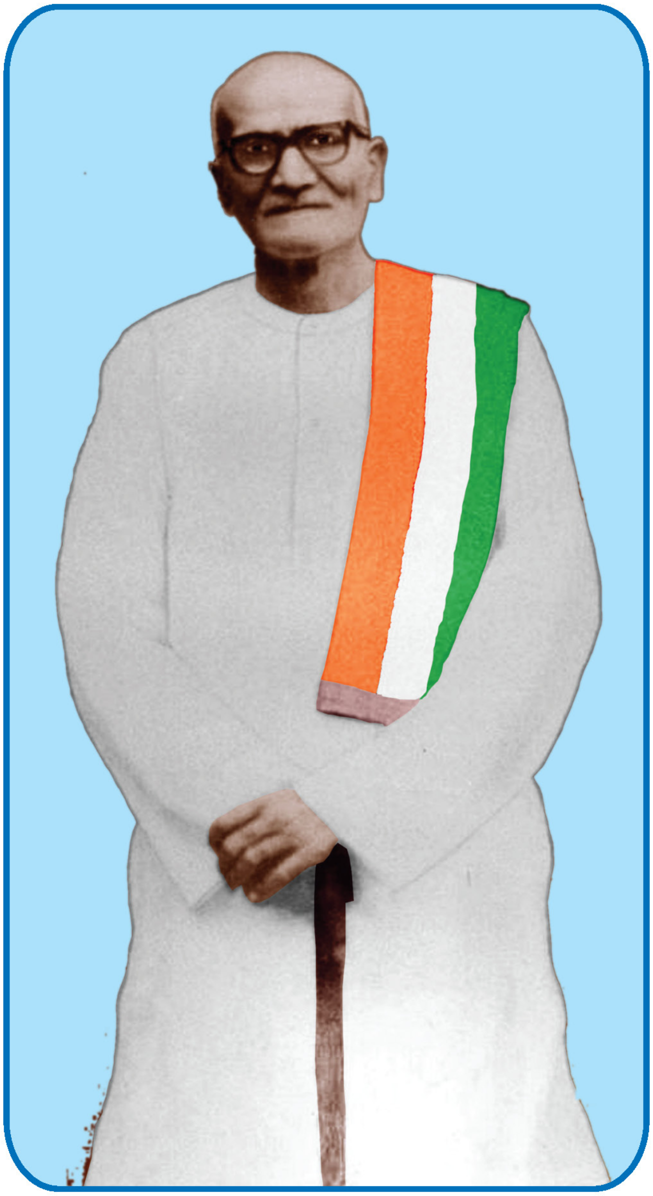

Late Sri Sirivaram Adinarayana Rao

FOUNDER

శ్రీ సాయిబాబా జాతీయ డిగ్రీ కళాశాల

అనంతపురము

స్వయం ప్రతిపత్తిని కలిగి,
'నాక్' ద్వారా 'ఎ' స్థాయి గుర్తింపును పొంది,
యు.జి.సి. వారిచే ఉత్తమ సామర్థ్యముగల కళాశాలగా
ధృవీకరింపబడినది.

కళాశాల వార్షిక సంచిక

2016 - 2017

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Re-accredited @ 'A' grade by NAAC

'College with Potential for Excellence Status' by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Ananthapuramu)

ANANTHAPURAMU – 515 001 (A.P.)

GOVERNING COUNCIL

Sri P.V. RAMANA REDDY, B.E., M.I.E.
PRESIDENT

Sri P. RAMESH BABU, B.Com.
VICE-PRESIDENT

Sri P.L.N. REDDY, B.A. BL.
CORRESPONDENT

Sri D.V. VIJAY KUMAR, B.Sc.,
SECRETARY

Sri S.S. RANGAIAH, D.Pharm.
TREASURER

Sri G.P. RAMAIAH
MEMBER

Sri K.M. SAFIULLAH, MBA.
MEMBER

Sri M. SESHA CHALAPATHI
MEMBER

Sri K. RAM PRASAD, B.Com.,
MEMBER

Sri P.G. VITTAL, B.Com., B.L.,
MEMBER

Dr. P.P.V.D. NAGA TRISULA PANI
M.A. (Skt), M.A. (Tel), Ph.D., R.B. Praveena (Hindi)
PRINCIPAL

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Re-accredited @ 'A' grade by NAAC

'College with Potential for Excellence Status' by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Ananthapuramu)

ANANTHAPURAMU – 515 001 (A.P.)

MAGAZINE COMMITTEE

CHAIRPERSON

Dr. P.P.V.D. NAGA TRISULA PANI,

M.A. (Skt), M.A. (Tel), Ph.D., R.B. Praveena (Hindi)

Principal

CONVENOR

Dr. U. VENKATA RAMANA, M.A., M.Phil., Ph.D., B.Ed.

Associate Professor of English & Additional Controller of Exams.

MEMBERS

Dr. K. GOPAL REDDY, M.A., M.Phil., Ph.D.

Head & Associate Professor of English

Dr. Y. MUNIKRISHNA REDDY, M.Sc., M.Phil., Ph.D.

Head & Associate Professor of Physics

Dr. N. RASOOL, M.A., T.P.T., Ph.D., N.E.T., S.E.T.

Head & Assistant Professor of Telugu

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Re-accredited @ 'A' grade by NAAC

'College with Potential for Excellence Status' by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Ananthapuramu)

ANANTHAPURAMU – 515 001 (A.P.)

THE COLLEGE EMBLEM

The Emblem of the College symbolizes the aspirations of the Institution. *Thamasoma Jyothirgamaya* is a line from **Brihadaranyakopanishad.** It means 'lead us from darkness to light'. It is not physical darkness but the darkness of ignorance, and light stands for knowledge. This premier Institution has been named after the great saint and savant, **Sri Shiridi Sai Baba**, the presiding deity and guiding spirit of the Institution. While the book in the emblem symbolizes knowledge, the lotus suggests the flowering and awakening of intelligence. *Vidyaya Amruthamasnute* is taken from the **Isavasyopanishad**. It means, by acquiring *Vidya* (Ultimate Knowledge), one can attain immortality.

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद

विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान

NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

The Executive Committee of the
National Assessment and Accreditation Council
on the recommendation of the duly appointed
Peer Team is pleased to declare the
Sri Sai Baba National Degree College (Autonomous)
Anantapur, affiliated to Sri Krishnadevaraya University, Andhra Pradesh as
Accredited
with CGPA of 3.05 on four point scale
at A grade
valid up to October 24, 2018

Date : October 25, 2013

Director

EC/65/RAR/47

Sri P.V. RAMANA REDDY, B.E., M.I.E.
President

MESSAGE

I am extremely glad to know that our faculty members are bringing out the College Magazine for 2016-17. Various articles published in the magazine on a variety of topics reflect not only the enthusiasm but also the strength of the mental faculties of the contributors. I hope the magazine will serve as a source of inspiration for future contributors. The Magazine Committee richly deserves my appreciation and hearty congratulations.

I wish them all the best.

Sri P.L.N. REDDY, B.A., B.L.
Correspondent

MESSAGE

The focus on skills is significant in the context of present day requirements. Working for the college magazine makes students and teachers more imaginative and informative. Indeed, writing is a scholastic exercise. I hope the magazine will be a beginning for both the contributors and the readers to emulate great writers and become great citizens of this country. On this occasion, I congratulate the convenor and the magazine committee members whole-heartedly.

Sri D.V. VIJAYA KUMAR, B.Sc.
Secretary

MESSAGE

I am glad to know that our college is bringing out a magazine for 2016-17. It is a brilliant activity to contribute to the college magazine to be intelligible to every student. I hope the activity will improve the writing skills of the contributor. It will also fire the imagination of the readers. I sincerely congratulate the convener and the committee members on their relentless efforts to bring out the magazine in a meaningful manner.

Dr. P.P.V.D. NAGA TRISULA PANI
M.A. (Sanskrit), M.A. (Telugu), Ph.D., R.B. Praveena
Principal

MESSAGE

Writing for College Magazine is a matter of observation, matured thinking and logical expression of one's ideas. I am extremely happy that some of our teachers and students have undertaken this intellectual activity and contributed their articles to the magazine. In this context, I congratulate the convener and the committee members on having successfully published the magazine. I strongly wish that their efforts would go a long way inspiring the future batches of teachers and students.

THE EDITORIAL

The magazine committee feels it is a matter of happiness to congratulate all the teachers and students on their contribution to the college magazine evincing keen interest.

The magazine contains enlightening articles, short-stories and poems on the aspects like self-sacrificing nature of mother, true friendship, the agony of farmers and weavers, how to be happy, Swamy Vivekananda's view of education, women empowerment, the qualities of the teacher and the student and leadership, CBCS System, National Integration.

We hope that the magazine will not only serve as a tool of enlightenment but also strengthen the readers' language generating new ideas. The students should work on their language skills through constant practice and explore and exploit everyday communication situations to reinforce what they have learnt in the college.

We, the committee members, express our grateful thanks to the Principal, Dr. PPVD. Naga Trisula Pani for giving us an opportunity to bring out the magazine. We are also grateful to our President Sri P.V. Ramana Reddy, Correspondent Sri P.L.N. Reddy and Secretary Sri D.V. Vijay Kumar for their constant encouragement and support in our endeavour to bring out the magazine. We are also thankful to our colleagues for their cooperation. We fervently hope that the magazine will be received by one and all with inspiring enthusiasm.

---- THE MAGAZINE COMMITTEE

సుభాషితము

శ్లో॥ విద్యా నామ నరస్య రూపమధికం ప్రచ్ఛన్నగుప్తం ధనం
విద్యా భోగకరీ యశస్సుఖకరీ విద్యా గురూణాం గురుః ।
విద్యా బంధుజనో విదేశగమనే విద్యా పరా దేవతా
విద్యా రాజసు పూజ్యతే నహి ధనం విద్యావిహీనః పశుః ॥

భావము : మానవుడికి విద్యయే రూపము. విద్యగలవాడు బాహ్యంగా అంత రూపవంతుడు కాకున్నా తనకున్న విద్యచే సుందరుడుగా ప్రకాశిస్తాడు. విద్యయే రహస్యముగా దాచిపెట్టబడిన ధనము వంటిది. విద్యయే సకల భోగభాగ్యములను, కీర్తిని, సుఖమును కలుగజేయును. ఎన్నో సందర్భాలలో విద్య గురువులకు కూడా గురువై సమస్తమును బోధించును. విదేశాలకు వెళ్ళినపుడు విద్య ఒక బంధువులా సహాయపడుతుంది. మానవులపాలిట విద్యయే పరదేవత. విద్య ఒక్కటే రాజుల చేత కూడ పూజింపబడునట్లు చేయగలదు. ధనమిట్టిది కాదు. ఇంతటి మహత్తరమైన విద్యను సాధించనివాడు పశువుతో సమానమే.

(భర్తృహరి కవి రచించిన 'నీతిశతకము' నుండి)

CONTENTS

Sl.No. క్ర.సం.	Topic విషయము	Author రచయిత	Page No. పుట సంఖ్య
1.	అమ్మ (కవిత)	వి. నవిత	1
2.	మాతృమూర్తి (కవిత)	బి. లక్ష్మీపతి	1
3.	అమ్మనాకేమిచ్చిందనకు (కవిత)	వై. తేజేశ్విని	2
3.	నేతన్న (కవిత)	టి. నవనీత	2
5.	మనసు మార్చుకో (కవిత)	కె. పరశురాముడు	3
6.	భవిత (కవిత)	కె. పవన్‌కుమార్	3
7.	మంచి జీవితానికి మంచి మిత్రుడు (కవిత)	టి. అఫ్రీన్‌తాజ్	4
8.	ఓ ! రైతన్నా ! (కవిత)	జి. ఎర్రిస్వామి	4
9.	తెలుసుకో...! (కవిత)	బి. ఝాన్సీరాణి	5
10.	సుఖానికి మంత్రం	సి. నీలవేణి	6
11.	తీరని ఋణం	ఎ. తరుణ్ ఆదిత్య	7
12.	చదువు – సంస్కారం	కె. నిరంజన్	9
13.	న్యూ ఇయర్ గురించి మనకు తెలియని నిజాలు	జి. తేజేశ్వర్‌రెడ్డి	10
14.	గురుదేవోభవ	యం. గౌతమి	11
15.	విద్యార్థి యొక్క లక్షణాలు	జె. ప్రసన్న	12
16.	వివేకానందుని భావనలో విద్య	డా॥ పి.పి.వి.డి. నాగత్రిశూలపాణి	14
17.	అమ్మాయి అంటే అలుసా ?	వై. ప్రమీళ	15
18.	భారత మిస్సైల్	డా॥ ఎస్. రసూల్	18
19.	స్నేహమేరా జీవితం & స్వార్థము	డా॥ ఎన్. ఓబిరెడ్డి	19
20.	మొల్ల రామాయణం – కవిత్వ రమణీయత	వి. ఫైరోజ	20
21.	Be the Change	N. Sai Sri Harshitha	22
22.	My Mother, My Hero	G. Divya Sree	23
23.	A Village on the Plateau	M. Satish Babu	24
24.	Failure is the Highway to Success	B. Pranathi	25
25.	Spoken Idiom and Grammar	Dr. K. Gopal Reddy	27
26.	"What is my Name ?" - A Quest for Women Identity	Dr. U. Venkata Ramana	28
27.	The Role of a Teacher in Strengthening National Integration	Dr. D. Sailaja	30
28.	Choice Based Credit System and its Advantages	Dr. K. Chandra Sekhara Reddy	31
29.	Scientists of Modern India	P. Surya Nagi Reddy	33
30.	Traditional and Collaborative Leaders	D. Dadapeer	35
31.	English is a Global Language	T.S. Swathi	37

అమ్మ

– వి. నవిత
బి.ఎస్.సి. యం.ఇ.సి.ఎస్. ప్రథమ

అమితమైన ప్రేమ అమ్మ
అంతులేని అనురాగం అమ్మ
అలుపెరుగని ఓర్పు అమ్మ
అద్భుతమైన కావ్యం అమ్మ
ఆప్యాయత, అనురాగం పంచేది అమ్మ
అమృతంలాంటి ప్రేమను పంచేది అమ్మ
అపురూపమైన కానుక అమ్మ
అమృతం కన్నా తియ్యనైన పలుకు అమ్మ
అందరిని ఆదరించే దేవత అమ్మ
అన్నింటిని మరిపించేది అమ్మ
అనుక్షణం నిన్ను కంటికిరెప్పలా కాపాడేది అమ్మ
అష్టకష్టాలు పడి కని పెంచే దేవతే అమ్మ
అన్నింటిలో మన వెనుక ఉండి నడిపించేది అమ్మ
అన్ని వేళల మనల్ని మురిపించేది అమ్మ
అలసటకు దూరం అమ్మ
అరుదైన రూపం అమ్మ

❋ ❋ ❋ ❋

మాతృమూర్తి

– బి. లక్ష్మీపతి
బి.కాం., ప్రథమ

జగత్తును సృష్టించినది ఓ శక్తి
త్రిమూర్తులను సృష్టించినది ఓ మూలశక్తి
ప్రకృతిని సృష్టించినది ఓ ఆది శక్తి
ఆ శక్తే మాతృ శక్తి
పుష్పాల నుండి పరిమళాలు వెదజల్లినట్లుగా
గర్భం నుంచి వెలికి వచ్చే శిశువును చూసి
పురిటి బాధలను మరిచి
అమితమైన ఆనందంతో
స్వచ్ఛమైన ప్రేమతో
నీకంటూ నేనున్నా, ఏడవద్దని
గుండెలకు హత్తుకునేది మాతృమూర్తి
తన సంతానం కోరితే గుండెనైనా
కోసి ఇచ్చే త్యాగమూర్తి
తన సంతానానికి కష్టమేదైనా వస్తే
ప్రాణాలు అడ్డువేసైనా కాపాడే ధైర్యశాలి

రెండు అక్షరాల 'ప్రేమ' ను
రెండు అక్షరాల 'దయ'తో
రెండు అక్షరాల 'విద్య'ను నేర్పించి
రెండు అక్షరాల 'చెల్లి', 'అన్న', 'భార్య', 'బిడ్డ' అనే
బంధాలను ఏర్పరచి
చివరికి ఒంటరిగా మిగిలేది
త్యాగానికి మరో రూపం మాతృమూర్తి

❋ ❋ ❋ ❋

అమ్మ నాకేమిచ్చిందనకు

– వై. తేజశ్వని
బి.కామ్. ప్రథమ

తన రక్తంలో రక్తం ఇచ్చింది
తన బలంలో బలం ఇచ్చింది
తన ఆహారంలో ఆహారం ఇచ్చింది
నిన్ను తొమ్మిది మాసాలు మోసింది
తన ప్రాణం ఫణంగా పెట్టి నీకు జన్మనిచ్చింది.
తన పాలతో నీకు కడుపు నింపింది.
నువ్వు నవ్వితే నవ్వింది
నువ్వు ఏడిస్తే ఏడ్చింది
నీ మల మూత్రాలు ఎత్తింది
నీకు తొలి గురువు అయ్యింది
నీకు రోగము వస్తే నర్సయింది
నీకు నిద్ర వస్తే లాలిపాట అయ్యింది
నీ పాలిట దైవమయింది.
వెన్నల కన్నా వానల కన్నా
అమ్మ ముద్దులు మాకిష్టం
జీవజాతి ఏదైన మాతృత్వం ఒకటే
ఇన్ని ఇచ్చిన అమ్మను
నాకేమిచ్చిందనకు

❀ ❀ ❀ ❀

నేతన్న

– టి. నవనీత
బి.కామ్. ప్రథమ

నేతరా, చేనేతరా, చేతివృత్తిలో మేటిరా
మానం అభిమానం కాపాడిన ఘనతరా
కుటుంబం అంతా చేసినా ఆకలేమో తీరదాయె
పట్టు మగ్గం నేసిన పట్టెడన్నం దొరకదాయె
పోగు పోగు చూసి చూసి చూపు మందగించె
ఆ రాట్నం తిప్పి తిప్పి చేతులరిగిపోయె
నలుబదేండ్లు దాటకుండా నడుము వంగి పోయె
యాబదేండ్లు దాటకుండా ముసలి తనం వచ్చె
నేతరా, చేనేతరా, చేతి వృత్తిలో మేటిరా
గంజి బతుకు నీదిరా గంజిలో మెతుకేదిరా
నేతలెందరో మారినా నీ రాత మారలేదు
ఓట్ల పండగప్పుడే నీవు గుర్తుకొస్తావు
నేతన్నే దేశానికి నేతగా ఎదగాలి
నేతన్నను పలువురు మెచ్చాలి
నేతరా.... చేనేతరా.... చేతివృత్తిలో మేటిరా
మానం అభిమానం కాపాడిన నేతన్నే ఘనతరా

తరతరాలుగా వస్తున్న సాంప్రదాయ వృత్తి మీద అభిమానంతో కష్టాన్ని ఇష్టపడుతున్న నేతన్నల అంకిత భావాన్ని గుర్తిద్దాం. చేనేత వస్త్రాలు ధరించి వారిని ప్రోత్సహిద్దాం. అంతరించిపోతున్న ఈ కళని తెరమరుగవకుండా కాపాడుకుందాం.

❀ ❀ ❀ ❀

మనసు మార్చుకో

– కె. పరశురాముడు

బి.కామ్. ద్వితీయ

కూతురు చదువు ఖర్చు కంటే
పెళ్ళి ఖర్చు ఎక్కువ
పోలీసుని చూస్తే భద్రత కంటే
భయమెక్కువ
సిగ్గు చాలా ఎక్కువ
అయినా జనాభా 121 కోట్లు
ఫోన్లు పగలకుండా స్ర్కీన్‌గార్డు వాడుతారు
తలని కాపాడే హెల్మెట్ పెట్టుకోరు
ఆఫీస్‌కి అందరు హడావిడి కానీ
ఎవరు టైమ్‌కి ఆఫీస్‌కి రారు
అస్సలు పరిచయం లేని వ్యక్తితో ఆడపిల్లలు మాట్లాడకూడదు
కానీ పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు
గీత గొప్పదా! ఖురాన్ గొప్పదా! అని కొట్టుకుచచ్చిన వాళ్ళలో
వందమందిలో ఒక్కరు కూడా వాటిని పూర్తిగా చదివి ఉండరు
కాళ్ళకి వేసుకొనే చెప్పులు ఏసీ షాప్‌లో అమ్ముతారు
అన్నంలో తినే కూరగాయలు మురికి కాలువ పక్కన అమ్ముతారు.
మ్యాజిక్‌ని చేసే దొంగ బాబాల్ని నమ్ముతారు కానీ
లాజిక్‌ని చెప్పే సైంటిస్ట్‌ని అసలు నమ్మరు
అందుకే మార్చుకుందాం మన మనసుని.

* * * *

భవిత

– కె. పవన్‌కుమార్

బి.ఎస్సీ. యం.పి.ఎస్. తృతీయ

కనుపాప అంచులు దాటి ! అందమైన
మానవ ప్రపంచాన్ని చూసి, తరిద్దామనుకుంటే,
ఎటుచూసినా, ఆశలు నిరాశల వలయాలు !
నడిచే దారులలో దేశాభివృద్ధికి ; నీరుగార్చే
నికృష్టపు బీభత్స ఆలోచనల సుడిగుండాలు !
మనిషి మనిషి మధ్య అనురాగాలు లేని
ఎడబాటును పెంచే ఎకసక్కెపు మార్పులు లేని
తీర్పులు ! నాగరిక ప్రపంచంలో నాగళ్ళకు
భూమండలాన్ని తగిలించి, ఆకాశ హార్మ్యంలో
వ్యవసాయ క్షేత్రాన్ని పండించినా ; రెండు పూటల
రైతన్నల ఆకలి తీరని, వలస బాటల
జీవిత కథా మండలాలు ఎన్నో..ఎన్నెన్నో...!
ఒక మనిషి ! ఒక జీవితం ! ఒక మర్మం !
ఒక కుటుంబం ! ఒక ధర్మం ! ఒక సందేశం !
ఒక సమాజం ! ఒక ఆదర్శం ! నవశకం !
నిరుద్యోగపు నీడలు ! ఉద్యోగ కర్తవ్యాలు
శ్రమజీవుల వేదనాభారాలు, పరిశ్రమల
పరివేదనలు ; సాంఘిక రాజకీయ, ఆర్థిక రంగాల
పటుత్వాలు ! మరి ప్రపంచపటంలో
దేశం ; నేటి వర్ధమానం, రేపటి భవిష్యానికి
ప్రగతి రథమై
విశ్వతేజమై విరాజిల్లాలి...భారత భవిత.

* * * *

మంచి జీవితానికి మంచి మిత్రుడు

– టి. అఫ్రీన్ తాజ్
బి.ఏ. ప్రథమ

ప్రతి మొక్కకు నీరు కావాలి
ప్రతి మనిషికి అమ్మ ప్రేమ కావాలి
ప్రతి జన్మకు స్వచ్ఛమైన స్నేహం కావాలి
స్నేహం ఒక భావం
భావం ఒక జీవం
జీవం ఒక ప్రాణం
ప్రాణం ఒక రూపం
ఆ రూపానికి ప్రతిరూపమే స్నేహం
నా ఆశకు శ్వాస స్నేహం
నా ఊహకు ఊపిరి స్నేహం
నా తనువుకు ప్రాణం స్నేహం
నా నడకకు గమ్యం స్నేహం
అందరికీ ఆదర్శం స్నేహం
తాను కష్టాల సముద్రంలో మునుగుతున్నా
తన వారిని సుఖాల తీరానికి చేర్చడానికి
ప్రయత్నించే వాడే నిజమైన స్నేహితుడు
మాటలలో పుట్టి చూపులతో మొదలయ్యేది
కాదు స్నేహమంటే
మనసులో పుట్టి
మట్టిలో కలిసేంత వరకూ
తోడుగా ఉండేదే స్నేహం....!

స్నేహానికి జాతి లేదు, కులం లేదు, మతం లేదు, నమ్మకమే పునాది. నీ వెనుక ఏముంది, ముందేముంది... అనేది నీకనవసరం. నీలో ఏముంది అనేది ముఖ్యం... తొలి శ్వాస తీసుకొని ఏడుస్తావు, తుది శ్వాస విడుస్తూ ఏడిపిస్తావు. రెండు ఏడుపుల మధ్య నవ్వుతూ నవ్విస్తూ గడిపేసే కాలమే జీవితం.

మంచి మిత్రున్ని పొందడమే మంచి జీవితం.

❀ ❀ ❀ ❀

ఓ ! రైతన్నా!

– జి. ఎర్రిస్వామి
బి.కామ్.,

రైతన్నా ! ఓ రైతన్నా...!
అన్నపూర్ణ దేశాన ఒకనాడు నీ జీవితం గొప్పది అనేవారు
నేడు వ్యవసాయ దేశాన బతుకు హీనమంటుంటే
నా కడుపు తరుక్కుపోతోంది !
ప్రతి మనిషికి తన వృత్తిలో సంతోషముంటుంది.
నీ వృత్తిలో కష్టాలు, కడగల్లు తప్ప మరేమి లేవు !
ఓ రైతన్నా ! నీ వ్యవసాయాభివృద్ధి చేస్తామని
రాజకీయ నాయకులు
ఓట్ల కోసం వస్తారు, హామీలు ఇస్తారు ! గెలచిన
వెంటనే నీకు పెడతారు ఎసరు.
ఎరువుల రేట్లు పెంచుతారు. కరెంటు కోతలు పెడతారు
ఉన్న డబ్బంతా పెట్టుబడి పెట్టి పంటలేస్తే
ఇక మిగిలింది అప్పు మాత్రమేనంట !
అప్పుల వడ్డీలు పెరిగేను, నీ నడ్డి విరిగేను !!
బ్యాంకు అప్పు తీర్చలేకపోతే భూమి వేలం వేస్తారు
ఒక వైపు కూతురి పెళ్ళి చేయలేని
పరిస్థితి వచ్చేను !
వీటన్నింటిని ఎదిరించలేక విధికి తలవంచెను,
రైతన్న గుండె ఆగెను !!
రైతన్నా ! నీ మరణానికి కారణం ఎవరన్నా !
కరెంట్ కోతలుండవని హామీ ఇచ్చిన రాజకీయ
నాయకులది,
బ్యాంకు రుణమాఫీ చేయకుండా నోటీసు పంపిన
ప్రభుత్వానిది,
రైతన్నను ఆదుకోని ప్రభుత్వమెందుకు ?
వెంటనే గద్దెదించాలి !
నా దేశ రైతన్నలారా ! మేలుకోండి !
ఓటు హక్కును లంచానికి అమ్ముకోకండి,
మీ జీవితాన్ని మీరే నట్టేట ముంచుకోకండి.

❀ ❀ ❀ ❀

తెలుసుకో...!

– బి. ఝాన్సీ రాణి
బి.కామ్., ప్రథమ

జీవితంలో మంచి వారి కోసం
అన్వేషించ వద్దు ముందు నీవు మంచిగా మారు
బహుశా నిన్ను కలిసిన
వ్యక్తికి మంచి మనిషి
అన్వేషణ పూర్తి కావచ్చు నేమో
గెలుపు భారమైనా భరించు
ఓటమిని తేలికగా
అంగీకరించకు
నా దగ్గర ప్రేమ తప్ప
మరొక ఆయుధం లేదు
ప్రపంచంతో స్నేహం చేసుకోవడమే నా గమ్యం
ప్రశ్నించని వాడు
ఏ విషయాన్ని నేర్చుకోలేడు.
నిరంతరం వెలిగే సూర్యున్ని చూసి
చీకటి భయపడుతుంది
అలాగే నిరంతరం శ్రమించేవాన్ని చూసి
ఓటమి భయపడుతుంది.
నవ్వు వెనుక బాధను
మౌనం వెనుక మాటలను
కోపం వెనుక ప్రేమను
అర్థం చేసుకొనే వాళ్ళే
నిజమైన స్నేహితులు
అతి చిన్న విత్తనం భూమిని చీల్చుకొని, మొక్కగా
ఎదిగి ఎలా అయితే మహా వృక్షం అవుతుందో
అలాగే
ఎన్ని అవరోధాలు ఎదురైనా, వాటిని అధిగమిస్తూ
మన లక్ష్యాన్ని చేరుకోవాలి
పెద్దోన్ని అని పేదోన్ని
చిన్న చూపు చూడకు
ఎవరైన తినేది ముద్ద
అన్నమేనని మరువకు
మట్టిలో ఎన్ని మలిన
పదార్థాలు చేరి ఉన్నా దానితో
విగ్రహాలు చేసినపుడు వాటిని
పూజిస్తారు. అప్పుడు మట్టిని
చూడరు. మీ ఇష్టదైవాన్నే
చూస్తారు. అట్లే ప్రతి మనిషిలోని
మంచిని మాత్రమే చూడండి
చెడుని చూడకండి
ఓ చుక్క నీరు
ప్రాణాలను నిలిపినట్లే
ఓ చిన్న సాయం
జీవితాలను కాపాడుతుంది.
నిజాన్ని ఏనాటికి నువ్వు మార్చలేవు
నిజం ఏనాటికైనా నిన్ను
మార్చి తీరుతుంది.
అస్తమించిన సూర్యుడు తిరిగి ఉదయించడం ఎంత నిజమో
పోరాడి ఓడినవాడు తిరిగి గెలవడం అంతే నిజం
ఎదుటి వారి ఆలోచనల్ని
గౌరవించక పోయినా పర్లేదు
కాని అపహాస్యం చేయకండి
ప్రతి ఒక్కరిలో ఏదో ఒక
గొప్పతనం ఉంటుంది
మనకు దాన్ని చూసే
గుణం ఉండాలి
అభినందించే మంచి మనసుండాలి
ఆడపిల్ల అంటే మరో అమ్మ
అమ్మే సృష్టికి మూలం
అమ్మను రక్షించుకుందాం !
అవకాశాల కోసం కలిసే స్నేహాలు
అవసరాల కోసం కలిసే బంధుత్వాలు
ఎప్పటికీ శాశ్వతంగా నిలబడవు.
నిన్ను నువ్వు తెలుసుకో.

సుఖానికి మంత్రం

– సి. నీలవేణి

బి.కామ్., ప్రథమ

ప్రసిద్ధి చెందిన కళింగ దేశానికి ఆభరణంగా నిలిచిన నగరం పీఠకాపురం. ఆ నగరంలో సభాపతి మంచి వేద శాస్త్ర పండితుడు మరియు తాత్త్వికుడు. ఒకనాడు రవి అనే వ్యక్తి సభాపతి దగ్గరకు వచ్చాడు. "నేను మిక్కిలి కష్టాల్లో ఉన్నాను. మీరు సుఖజీవనాన్నిచ్చే మంత్రాన్ని ఉపదేశిస్తారని విని చాలా దూరం నుండి వచ్చాను దయచేసి నాకూ ఆ మంత్రోపదేశం చేయండి", అని అన్నాడు.

రవి మాటలకు సభాపతి నవ్వి "సుఖజీవనాన్నిచ్చే మంత్రమేదీ నా దగ్గర లేదు నాయనా" అన్నాడు. అప్పుడు రవి "నన్ను నిరాశపరచకండి అంత దూరం నుండి వచ్చి, నేను మంత్రం తీసుకోకుండా వెళ్ళలేను" అన్నాడు.

"వీడికి తత్త్వజ్ఞానం చెబితే అర్థం చేసుకోలేడు, తపస్సు–సాధనలు గురించి చెబితే నేను అశక్తుణ్ణి అంటాడు అందువల్ల తనను తాను తెలుసుకునేలా చేయాలి" అని ఆలోచించుకుని, "మంత్రం చెబుతానుగానీ, సుఖ జీవనం అనుభవించే వారి కోటు నువ్వు ఎలాగైనా తీసుకురావాలి" అన్నాడు సభాపతి రవితో.

''అంతేనా ! నేనిప్పుడే తీసుకొస్తాను. పీఠకాపురంలో ఎందరో ధనాఢ్యులు, వ్యాపారులు, లక్షాధికారులున్నారు. వారిలో సుఖవంతుడయిన వాడి కోటు దొరకడమెంత సేపు" అని అన్నాడు రవి.

సుఖవంతుడు అంటే వాడి దృష్టికి ధన ధాన్య వ్యాపారాదుల్లో సంపన్నుడైన వాడు మాత్రమే ! ఆ ఆలోచనతో రవి ఒక పెద్ద వ్యాపారి దగ్గరకు వచ్చాడు. నాకు మీ ధనధాన్యాదులేవీ వద్దు కేవలం మీ కోటు కావాలి అన్నాడు.

ఆ వ్యాపారి విస్మయుడై "కోటు కావాలంటే ఒకటేం ఖర్మ నాల్గైదు తీసుకోండి. కానీ, కోటు ఎందుకోసం మీరడుగుతున్నారు" అన్నాడు. ఎవరైనా సుఖవంతుడైన వ్యక్తి కోటును తీసుకువస్తే నేను నీకు సుఖజీవన మంత్రాన్ని చెబుతానని సభాపతి నాతో అన్నాడు. నాకు మీ అంత సుఖవంతుడు పీఠకాపురంలో ఎక్కడా కనపడలేదు. అందుకే మీ కోటు అడిగాను" అన్నాడు రవి.

"నువ్వు నన్ను సుఖవంతుడిగా తలస్తున్నావు కానీ నేను సుఖవంతుణ్ణికాదు". అని మరలా వ్యాపారి చెప్పాడు. "మీకు కోటు ఇవ్వాలని లేకపోతే ఇవ్వకండి, కాని అబద్ధం చెప్పి నన్ను హతాశుణ్ణి చేయకండి" అన్నాడు రవి. "మీ దగ్గర ధనవైభవాలూ సుఖసాధనాలు దాసదాసీ జనాలు ఇందరున్నప్పటికి దుఃఖితుడిగా మీరు మిమ్ములను తెలుపుకోవద్దు." అని ఆశ్చర్యంగా పలికాడు రవి.

"నేను నిజమే చెబుతున్నాను నీకు నా మాటలపై విశ్వాసం లేకుంటే ఇక్కడ నాలుగైదు రోజులుండి పరీక్షించుకోవచ్చు" అన్నాడు వ్యాపారి. భోజన వసతి సౌకర్యాలు వ్యాపారి కల్పించగా రవి అక్కడే ఉండి పోయాడు. రెండవ రోజు ఉదయం అతను వ్యాపారి కార్యాలయంలోకి ప్రవేశించబోగా ఎవరో మాట్లాడుకుంటున్న శబ్దాలు వినవచ్చాయి. రవి శ్రద్ధగా వినగా ఆ మాటలు వ్యాపారి, అతడి భార్యవనీ తెలిసింది. "అంతగా అరవకే! బయట అతడు కూర్చుని ఉన్నాడు. అతడు వింటే ఏమనుకుంటాడు?'' అని వ్యాపారి నచ్చచెబుతున్నాడు. అయినప్పటికి వ్యాపారి భార్య వినడము లేదు. ఇంతలో వ్యాపారి ఏడుపు వినిపించింది. దాంతో రవికి వ్యాపారి తన భార్యవల్ల దుఃఖితుడై ఉన్నాడని తెలిసింది. తన భార్య తన మాటలు విని తనని గౌరవిస్తుంది కనుక వ్యాపారికన్నా తనే సుఖవంతుడినని గ్రహించి నిశ్శబ్దంగా అక్కడి నుండి బయటికొచ్చేశాడు.

ఆ పిదప అతడో భూస్వామి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతడు కూడా వ్యాపారి అన్నట్లే అన్నాడు. రవి అక్కడే ఆ రోజు ఆగి, తెల్లవారాక భూస్వామి కొడుకుతో గొడవ పడడం చూశాడు మరలా ఓ దుకాణదారుని వద్దకు వెళ్ళాడు.

కొనుగోలుదార్లతో అతడి దుకాణం సందడిగా ఉన్నది. డబ్బు వానలా కురుస్తోంది. సందడంతా తగ్గిన తరువాత తిరిగి తన పాత ప్రశ్న వేశాడు రవి. "నా దగ్గర ధనం బోలెడుంది కాని నేను సుఖంగా నిద్రపోలేను కడుపునిండా తినలేను. ఈ అమ్మకాలు – కొనుగోళ్ళతో ఏ మాత్రం వీలు చిక్కదు, నిద్ర మాత్రలు మింగాల్సి వస్తోంది" అని వాపోయాడు దుకాణదారుడు.

రవి అక్కడి నుండి బయటికొచ్చి మరల ఎందరెందరినో కలిశాడు అయినప్పటికి కోటు పుచ్చుకోదగ్గ సుఖవంతుడెవ్వరినీ కలవలేకపోయాడు.

చివరికి చెట్టు క్రింద కూర్చున్న ఒక ఫకీరును చూసి "మహాత్మా! మీరు మిక్కిలి సుఖవంతులుగా కనిపిస్తున్నారు" అన్నాడు రవి.

ఫకీరు శాంతంగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ "నిజమే! నేను ఎంతో సుఖంగా ఉన్నాను. నేను సుఖంగా ఉన్నవారిని చూసి ఈర్ష్య చెందను. ధనధాన్య వస్తు వాహనాదుల్ని, భార్యా సంతానాదుల్ని నేనెప్పుడూ కోరను. దొరికిందేదో తిని దాంతో సంతోషం పొంది పరమాత్ముణ్ణి భజిస్తూ ఆనందంగా జీవితాన్ని గడుపుతుంటాను". అన్నాడు.

"అలాగే, అయితే మీ కోటు నాకివ్వండి" అన్నాడు రవి. "నా దగ్గర ఈ గోచి తప్ప వేరేమీ లేదు. నీకు సుఖజీవన రహస్యాన్ని తెలపాలనే సభాపతి కోటు తెమ్మన్నాడు. ప్రతిక్షణం సర్వత్రా తృప్తితో సంతోషంగా జీవించటమే సుఖానికి మూలమంత్రం" అన్నాడు ఫకీరు.

సుఖజీవన మంత్రమేమిటో రవికి తెలిసివచ్చింది. తిరిగి సభాపతి దగ్గరకు వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేకపోయింది.

కోరికలకూ ఆశలకు దూరంగా ఉండటమే సుఖ జీవన రహస్యం. ఏదైనా వస్తువును కోరుకుంటే మనిషిలో తృష్ణ జాగృతమవుతుంది. దాంతో ఆ వస్తువుకై పరుగులు తీస్తాడు. దాని వల్ల అతడికున్న సుఖమంతా వెంటనే తొలగిపోతుంది. చివరికి అతనికి మిగిలేది నిరంతర దుఃఖమే !

* * * *

తీరని ఋణం

– ఎ. తరుణ్ ఆదిత్య

బి.ఎస్సీ, ప్రథమ

అందరికి నా నమస్కారములు. 'లక్ష్యం' అనే గమ్యాన్ని చేరుకోవడానికి సమాజం అనే దారిలో పడుతూ లేస్తూ ప్రయాణిస్తున్న మీ అందరికి ఒక చిన్న ప్రశ్న. "లోకంలో అన్నింటికన్నా గొప్ప దైవం ఏవరు ?". "ఇందులో ఏముంది హిందువైతే శివుడు అంటాడు, క్రైస్తవుడైతే జీసస్ అంటారు, ముస్లిం అయితే అల్లాహ్ అంటారు" అని సమాధానం ఇస్తారా ? కానే కాదండీ నిజానికి ఆ గొప్ప దైవం "అమ్మ". ఆడవాళ్ళంటనే ఒక గౌరవం, ఆడపిల్లగా పుట్టడమే ఒక అదృష్టం, అదే అమ్మ అవ్వడం ఒక అద్భుతం. మన భూమిని భూమాతగాను, మన భారత దేశాన్ని భరతమాతగాను, మన భాష అయిన తెలుగును తెలుగు తల్లిగాను భావిస్తాం. మన సంతోషం కోసం, మన మంచి భవిష్యత్తు కోసం అమ్మ ఎంతగానో శ్రమిస్తుంది. మనం ఏడుస్తూ బాధపడితే మనకంటే పది రెట్లు బాధపడుతుంది. మనం సంతోషంగా ఉంటే మనకంటే పది రెట్లు సంతోషంగా ఉంటుంది. మనం ఒక పూట తినడం కోసం తను మూడు పూటలా పస్తులుండటానికైనా వెనుకాడదు. సాధారణంగా ఒక దెబ్బ తగిలితేనో లేదా కాలితేనో మనం విలవిలాడిపోతాం. కానీ ప్రసవించే సమయంలో ఒక తల్లి ఎంత నొప్పి భరిస్తుందో తెలుసా ! మాటలకందని నొప్పి తనది. కానీ ఎందుకు భరిస్తుంది అని అంటే తనకు పుట్టబోయే బిడ్డ కోసం తాను భరించే నొప్పి చాలా చిన్నదిగా అనుకుంటుంది కాబట్టి. కానీ సమాజంలో ఇప్పుడు ఎంతో మంది తమ తల్లిని పుట్టినప్పుడే నొప్పించడం కాకుండా ఇప్పటికీ కొన్ని

మాటలతో, చేష్టలతో ఇంకా నొప్పిస్తున్నారు. మన సమాజం ఎంత దిగజారిందంటే ప్రేమలో ఓడిపోతేనో, ఉద్యోగం రాలేదనో, మంచి ర్యాంకు రాలేదనో ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. కానీ వారు ఒక్కసారి వారి తల్లి గురించి ఆలోచిస్తే ఆ పని చేయరు. మనల్ని ఎల్లప్పుడూ తను ప్రోత్సహిస్తూనే ఉంటుంది. శ్వాస విడిచేంతవరకు మనల్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటుంది. మనం ఏదైనా వస్తువు వేగాన్నో, అందాన్నో, ప్రేమనో, గొప్పదానినో, గాలితో, సూర్యుడుతో, ఆకాశంతో పోలుస్తాం కానీ, సూర్యుడుతోనో, ఆకాశంతోనో, దేనితోనైనా పోల్చలేనిది అమ్మ మనస్సు. నేను దైవంగా భావించే స్వామి వివేకానంద అంతటి వారే తన తండ్రి మరణించి కష్టకాలంలో ఉన్న సమయంలో తన తల్లి కడుపునిండా తినడం కోసం, తను బయట తన స్నేహితులతో విందు చేశానని అబద్ధం చెప్పి తన తల్లి కడుపునింపేవారు. అలాంటప్పుడు మనం తింటూ మన తల్లికి తినిపిస్తూ తన కడుపునింపలేమా! అంతెందుకు మన పురాణాలు చదివితే తెలుస్తుంది అమ్మ పాత్ర ఎంత గొప్పదని.

మనం గొప్ప వాళ్ళ నుండి నేర్చుకోవలసిన అంశం ఒకటుంది. గొప్పవారు తమ విజయానికి కారణం వారి తల్లిదండ్రులనే చెబుతారు. ఈ కాలంలో చాలామంది తమ తల్లిదండ్రులు వృద్ధులవగానే చదువు కారణంగానో, పెళ్ళి కారణంగానో వారిని వృద్ధాశ్రమాలలో చేరుస్తున్నారు. వారు ఎంత పెద్ద తప్పు చేస్తున్నారో వారికి వృద్ధ వయస్సు వస్తే కానీ తెలియదు. తల్లి తనకంటే తన పిల్లలనే ఎక్కువ ప్రేమిస్తుంది. ఉదాహరణకి మీ తల్లి ఒక కాలుతున్న ఇంటిలో చిక్కుకుంది అనుకోండి, మీరు మీ ప్రాణాల్ని తన ప్రాణాల్ని కాపాడటానికి 1 శాతం అవకాశం మాత్రమే ఉంది. ఏం చేస్తారు ? ఎలాగో కాపాడే అవకాశాలు తక్కువ కాబట్టి మన ప్రాణాలు ఎందుకు పోగొట్టుకోవడం అని అంటారా ? లేదా ప్రాణాలకు తెగించి కాపాడతారా ? మీలో ఎన్నో ఆలోచనలు వస్తుంటాయి. కానీ తన బిడ్డ అలా మంటల్లో చిక్కుకున్నాడంటే, ఆ బిడ్డను కాపాడటానికి ఆ తల్లే కాదు ఏ తల్లైనా కాపాడాలా ? వద్దా ? అని నిమిషం కూడా ఆలోచించదు. వెంటనే మంటల్లోకి దూకి తన బిడ్డను కాపాడుకుంటుంది లేదా బిడ్డతోపాటు తాను కూడా ప్రాణాలిస్తుంది. అంత గొప్పది తల్లి అంటే. తల్లిని పొగడడం అంటే తండ్రిని కించపరచడం అనా ! కానే కాదు. తల్లి గొప్పతనాన్ని చెప్పడం కోసం మీకు ఉదాహరణ చెప్పాను కదా, కానీ తండ్రి గొప్పదనాన్ని వివరించడానికి నా జీవితంలో ఓ నిజమైన సంఘటనను చెబుతాను వినండి.

ఆ రోజు జూలై 23, రాత్రి 9:30 ని॥ల సమయంలో ఇంటికి వెళ్ళాలని సైకిల్‌లో బ్రిడ్జి మీద వేగంగా, కష్టపడి తొక్కుతూ వెళ్తున్నా, నేను బ్రిడ్జి మీద సైకిల్‌పై వెళుతున్న ప్రతిసారి నాకు నేను ఒక పాఠం చెప్పుకునేవాన్ని. అది ఏమంటే 'జీవితం అనేది ఒక ప్రయాణం, బ్రిడ్జిని దాటాలంటే మొదటి సగం వరకు చాలా కష్టపడి సైకిల్ తొక్కాలి, చమట కూడా చిందించాలి. కానీ సగం బ్రిడ్జి తరువాత మనం ప్రయాణం ఇంకా సాఫీగా, మనం తొక్కకపోయిన హాయిగా వెళ్ళిపోవచ్చు. అలాగే జీవితం కూడా అంతే ఒక వయస్సు వరకు కష్టపడితే చాలండి, మిగతా జీవితం అంతా సంతోషంగా గడిపేయవచ్చు. చిన్నప్పుడే సంతోషంగా, జాలీగా ఉండాలనుకోవడం మూర్ఖత్వం. అసలు విషయానికొస్తే నేను సరిగ్గా సగం బ్రిడ్జి వరకు రాగానే ప్రక్కనే నాకు ఎదురుగా ఒక ముసలి వ్యక్తి చాలా కష్టపడి నడుస్తుండటం చూశాను. అతన్ని దాటేసి వెళ్ళిపోయాను. కానీ ఒకవేళ అతను అదుపుతప్పి రోడ్డు మీదగానీ! కిందకుగానీ పడితే! చూస్తూ చూస్తూ ఒక ప్రాణాన్ని ఎలా వదిలేస్తాం. ఒక ప్రాణాన్ని కాపాడలేని ఈ ప్రాణం ఎందుకు అనిపించి సైకిల్ వెనక్కు తిప్పి అతడు వెళ్తున్న దారిలోనే నేను వెళ్తున్నట్టు నటించి అతడికి నా చేయి సహాయం అందించాను. అతడు నిమిషానికి కనీసం పది అడుగులు కూడా వేయలేకపోతున్నాడు. ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబ సభ్యునిలా ఉన్నాడు. అలా ఆయనతో గడిపిన సమయంలో తెలిసింది నాకు, అతని కొడుకులు ఈయన బ్రతికుండగానే ఆస్తిని పంచుకొని వెళ్ళిపోయారు. పట్టించుకోవడం

మానేసారు. పైగా ఈ ముసలాయన తనకు వస్తున్న ఫించన్‌తో తన మనవళ్ళని చదివిస్తున్నాడు. "మీ కొడుకుల మీద మీకు కోపం లేదా?" అనగానే ఆయన సమాధానానికి ఆశ్చర్యపోయా. "వాళ్ళు సుఖంగా ఉంటే చాలు, నా బ్రతుకేముంది గడిచిపోతుంది" అన్నాడు. నా కళ్ళలో నీరు ఆగలేదు. తల్లిదండ్రుల మన్నన పొందితే చాలు జీవితం సుఖమయం అవుతుందని చెప్పారాయన. ఎన్నో గొప్ప విషయాలు చెప్పారు. ఆ రాత్రి నాకు నిద్ర సరిగా పట్టలేదు. తండ్రి ఆలోచనలు ఇంత గొప్పగా ఉంటాయా ! అని అనిపించింది. తల్లిదండ్రులిద్దరు గొప్పవాళ్ళే, మనం వాళ్ళని ఎల్లప్పుడూ గొప్పగానే చూడాలి. అన్నట్టు నా ప్రియమైన సోదరీమణులకు చిన్న విన్నపం. మీరు మీ జీవితంలో 'భార్య' అను అమూల్య స్థానాన్ని దక్కించుకుంటారు. మీరు మీ తల్లిదండ్రులను ఎలా ప్రేమిస్తారో, ఎలా చూసుకుంటారో మీ భర్త తల్లిదండ్రులను కూడా అదే విధంగా చూడండి. అప్పుడే మీరు బాగుంటారు. మీ కుటుంబం బాగుంటుంది. మన దేశం బాగుంటుంది. అయినా తల్లిదండ్రుల గొప్పతనాన్ని ఒక గంట, ఒక రోజు, ఒక వారం, ఒక నెల, ఒక సంవత్సరం కాదు, ఒక జీవిత కాలమే చాలదు వర్ణించడానికి. కానీ నాకు తెలిసింది ఈ రెండు పేజీలలో రాశాను. తల్లిదండ్రుల గురించి తప్పుగా మాట్లాడినట్లైతే నన్ను క్షమించండి. కానీ అదే తల్లిదండ్రుల విషయంలో మీరు ఏదైనా తప్పు చేసినట్లయితే వెంటనే సరిచేసుకోండి...

❋ ❋ ❋ ❋

చదువు - సంస్కారం

– కె. నిరంజన్

బి.బి.ఏ., ప్రథమ

నూతన విద్యా సంవత్సరం ఆరంభం. విద్యాలయాలు పునఃప్రారంభం. చదువుల పందెంలో విద్యార్థుల పోరాటం. పిల్లల ర్యాంకుల కోసం తల్లిదండ్రుల ఆరాటం..వెరసి ప్రతీ సంవత్సరం వేలామంది విద్యావంతుల ఆవిర్భావం.

"విద్యయే అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారం" అని స్వామి వివేకానంద సూచించారు. అయితే మరి, ప్రతి సంవత్సరం లక్షల మంది విద్యావంతులు, ప్రతిభావంతులు, మేధాసంపన్నులు ఉద్భవిస్తున్న నేటి సమాజంలో సమస్యలన్నీ పరిష్కారమయ్యాయా ? అందరూ ఆనందంగా, సంతృప్తిగా జీవించగలుగుతున్నారా ? నిజానికి నేటి సమాజంలో చదువుతో పాటు సంస్కారం, విలువలు, ఓర్పు నేర్పు, ధైర్య సాహసాలుగల వ్యక్తులే ఈ దేశానికి, సమాజానికీ అవసరమనీ, అలాంటి వ్యక్తులవల్లే మన దేశ ప్రగతి సాధ్యమవుతుందని భావిస్తే అత్యంత ప్రతిభాశాలి, ధైర్యశాలి, మేధావి, శ్రమజీవి అయిన హిట్లర్ కూడా అభినందనీయుడే కదా ! కానీ 'ప్రపంచ చరిత్రలో అతడొక నియంతగా, క్రూరుడిగా, దుర్మార్గుడిగా, నిలిచిపోయాడు.

- ✦ హిట్లర్ ఎంత ప్రతిభావంతుడైనప్పటికీ అతడిలో ప్రేమ, కరుణ, సేవ, నిస్వార్థం, పరోపకారం మొదలైన మానవతా విలువలు కొరవడడం వల్లనే అతడు ఒక దురాత్మునిగా పరిగణింపబడ్డాడు, అబ్రహాం లింకన్, అబ్దుల్ కలాం లాంటి వారిని మహాత్ములుగా యావత్ ప్రపంచం అభినందిస్తూ ఆరాధిస్తోంది. అందుకు కారణం వారిలో ప్రతిభతో పాటు పవిత్రత, విద్యతో పాటు వివేకం, మేధాశక్తితోపాటు విలువలు అలవరచుకున్నారు కాబట్టి !
- ✦ స్వామి వివేకానంద దృష్టిలో విద్య అంటే హృదయ వికాసాన్ని విలువలని కలిగించేది అని. అలాంటి విద్యవల్లే సమస్యలు పరిష్కరింపబడతాయన్నారు.

✦ అలాగే గాంధీజి దృష్టిలో ''ఒక వ్యక్తి ఎంత చదువుకున్నప్పటికీ సంస్కారం లేకపోతే అలాంటి వ్యక్తివల్ల అన్నీ సమస్యలే అని కూడా మనం గ్రహించాలి.

✦ చదువు–సంస్కారం : 'చదువు–సంస్కారం' అనే పదబంధాన్ని విననివారు ఉండరు. ఒకప్పటి సమాజంలో "సంస్కారంలేని చదువు ఎందుకు" ? అని అందరూ హేళన చేసేవారు. ఎందుకంటే సంస్కారం లేని చదువు వ్యర్థం, అనర్థం కూడా ! నేడు ఎంత చదువుకున్నాం, ఎంత ఆర్జిస్తున్నాం. ఎంత ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నాం అనే ఆలోచనే గానీ, ఎంత సంస్కార వంతులమయ్యామనే విషయాన్నే మరచిపోయాం.

✦ మన భారతీయ సంస్కృతిలో చదువుతో పాటు సంస్కారానికి కూడా సమానమైన ప్రాధాన్యమివ్వబడింది. తల్లిదండ్రులను సేవించడం, స్త్రీలను, గురువులను గౌరవించడం, కష్టాల్లో ఉన్నవారికి సహాయపడటం మొదలైన విలువలకు 'కేంద్రం' మన భారతదేశం. నిజానికి సంస్కారం అలవడడానికి చదువుకోనక్కర్లేదు, అలాగైతే పశుపక్ష్యాదులు ఏం చదువుకున్నాయి ? కానీ కొన్ని సందర్భాల్లో వాటికున్న సంస్కారం మనకు ఈ రోజుల్లో లేకుండపోతోంది. ''చదువు అనేది విలువలను పెంచాలేగానీ, అహంకారాన్ని పెంచకూడదు" అనేదే నా భావన.

''మిమ్మల్ని బలహీనపరిచే ప్రతి ఆలోచననూ తిరస్కరించండి. ఇప్పుడు మనకు కావలసినది మనుషులుగా వికసింపజేసే విలువలు, ధీరులుగా తయారుచేసే విద్య మాత్రమే".

— స్వామి వివేకానంద

* * * *

న్యూ ఇయర్ గురించి మనకు తెలియని నిజాలు

– జి.తేజేశ్వర్‌రెడ్డి

యం.పి.సి.ఎస్., తృతీయ

✦ ప్రపంచమంతా 2017లోకి అడుగుపెట్టింది కదా ! కానీ ఇథియోపియాలో ప్రస్తుతం 2009 సం॥ నడుస్తోంది. ఇక్కడ వీరి క్యాలెండర్‌లో మొత్తం 13 నెలలు ఉంటాయి. ఇక్కడ వీరు సెప్టెంబర్ 11వ తేదీన న్యూ ఇయర్ జరుపుకొంటారు.

✦ మనకు తెలిసిన రష్యాలో న్యూ ఇయర్ వేడుకల్ని సం॥లో రెండుసార్లు జరుపుకుంటారు. జనవరి 1వ తేదీన మనలాగే ఒకసారి, జనవరి 14వ తేదీన రెండవసారి జరుపుకొంటారట.

✦ మన దేశంలో డిసెంబర్ 31 మధ్యాహ్నం 3:30 ని॥ల అవుతుండగానే పసిఫిక్ మహా సముద్రంలో 'సమోవా' దేశం న్యూ ఇయర్ వేడుకలు జరుపుకొంటుంది. సమోవా తరువాత ఒక గంటకు న్యూజిలాండ్‌లో జరుగుతాయట.

✦ ఈ న్యూ ఇయర్ జరుపుకోవడంలో మనకంటే అయిదున్నర గంటల ముందుంటుంది ఆస్ట్రేలియా.

✦ జపాన్ మనకంటే మూడున్నర గంటలు ముందే కొత్త ఏడాదిలోకి అడుగు పెడుతుందట. చైనా మనకంటే రెండున్నర గంటల ముందు మరియు భూటాన్, నేపాల్, బంగ్లాదేశ్‌లు 30 నిమిషాల ముందు న్యూ ఇయర్ వేడుకలు చేసుకుంటాయి.

✦ మన భారత దేశం కాలమానం ప్రకారం ఒకటవ తేదీ తెల్లవారుజామున నాలుగన్నరకు అత్యధికంగా 43 దేశాలు కొత్త సంవత్సరంలోకి అడుగుపెడతాయట. అంటే మనకు తెల్లవారుజామున 4:30 అయినప్పుడు వాళ్ళకు రాత్రి 12 గంటలు అన్నమాట. ఇందులో జర్మనీ, నార్వే, ఫ్రాన్స్

✦ మనకు ఉదయం 10:30 ని॥లు అయినపుడు అమెరికాలోని న్యూయార్క్ వేడుకలు మొదలవుతాయట.

✦ ప్రపంచవ్యాప్తంగా జరిగే న్యూఇయర్ వేడుకల్లో ఆస్ట్రేలియాలోని సిడ్నీ హార్బర్‌లో జరిగే వేడుకలను ప్రధానంగా చెప్పుకోవాలి. ఎందుకంటే ఆ రోజు సిడ్నీ హార్బర్ బ్రిడ్జిపై నుండి 80 వేల రకాల మందుగుండు సామాగ్రిని పేలుస్తారట. 65 కీ.మీ. మేర ఉన్న తీరమంతా దాదాపుగా పదిలక్షల మంది వీటిని చూడటానికి వస్తారట. క్రిందటి సంవత్సరం న్యూ ఇయర్‌కి ఇక్కడ కాల్చిన బాణాసంచా విలువ దాదాపు 48 కోట్ల రూపాయలట.

✦ న్యూయార్క్ టైమ్స్ స్క్వేర్ గార్డెన్‌లో న్యూ ఇయర్ వేడుకలు జరుపుకొనేందుకు దాదాపు పదిలక్షల మంది ఒక చోట చేరుతారట. అందులో ఐదో వంతువాళ్ళు వివిధ దేశాల నుండి అక్కడ జరిగే వేడుకలను చూడటానికి వచ్చేవారేనట. ఇక్కడ దాదాపు 900 కిలోల రంగుల కాగితపు ముక్కలను జనం మీదకు జల్లుతారట.

✦ చివరగా న్యూ ఇయర్ వేడుకలు 'అమెరికన్ సయోవా'లో ముగుస్తాయట. ఈ ప్రాంతం అమెరికా పరిధిలోకి వస్తుంది. అప్పటికి భారత్‌లో సమయం సాయంత్రం నాలుగున్నర.

ఇక్కడ మీరు ఒక విషయం గమనించాలి. ఫ్రెండ్స్ న్యూ ఇయర్ వేడుకలు అన్నింటికంటే ముందుగా పసిఫిక్ మహాసముద్రంకి సంబంధించిన 'సయోవా' చివరగా ముగిసేది 'అమెరికన్ సయోవా' రెండింటి పేరు సయోవానే కదా !

అన్నట్టు చెప్పడం మరచాను....

2006, 1995, 1989, 1978, 1967, 1961, 1950, 1939, 1933, 1922 ఈ సంవత్సరాలలో క్యాలెండర్లను 2017 క్యాలెండర్‌గా వాడుకోవచ్చు. ఎందుకంటే ఆ రోజుల్లో వచ్చే వారాలు, తేదీలు, నెలలు అన్నీ ఒకే విధంగా ఉంటాయి. నమ్మకం లేకపోతే ఒక్కసారి చెక్ చేసుకోండి.

❀ ❀ ❀ ❀

గురుదేవో భవ

– యం. గౌతమి

బి.ఎస్సీ,

బంగారం గొప్పదే, ఇనుమును బంగారంలా మార్చే పరసవేది ఇంకా గొప్పది. కాని దానికంటే గొప్పవారు గురువు. పరసవేది ఇనుమును బంగారంగా మారుస్తుంది. కాని పరసవేదిని బంగారుగా మార్చలేరు.

గురువు శిష్యుణ్ణి మరో గురువుగా తీర్చిదిద్దుతాడు. అంటే మారుస్తున్నాడు కానీ, గురువు తనను తాను గురువుగా భావిస్తే ప్రమాదం ఉంది. 'గురువులో శిష్యుడు దైవాన్ని దర్శిస్తే గురువు నుండి జ్ఞానం ప్రసరిస్తుంది'

'సర్వదేవమయమైన గురువు యొక్క పాదపద్మాల్ని సేవించి, తరించిన మనుషులే పూజ్యులు, కృతకృత్యులు, ధన్యులు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే 'గురువు' మనిషిని మనిషిగా మారుస్తాడు.

తరువులు – గురువులు

ప్రతి వ్యక్తికి జన్మనిచ్చేది వారి తల్లిదండ్రులే అయిన ప్రతి వ్యక్తిని ఒక శక్తిగా, మంచి తనానికి మారుపేరుగా తయారు చేసేది గురువులు మాత్రమే. ప్రతి వ్యక్తికీ కావలసిన వాటన్నింటినీ నేర్పుతూ, గురువు సామాన్యుడిలో కూడా విజ్ఞాన బీజాలు నాటి అతణ్ణి మహనీయుడిగా గణతికెక్కేట్లు తయారు చేస్తాడు.

తరువులు తమను ఆశ్రయించిన వారికి నిలువ నీడనిచ్చి, తియ్యని పండ్లనిచ్చి సత్కరిస్తాయి. ఒకటేమిటి? తమ యొక్క తనువును అర్పిస్తాయి. గురువులందించే విజ్ఞానాన్ని పొందకపోతే ప్రగతి ఉండదు. అట్లే వృక్షాలు అందించే ప్రాణవాయువు లేకపోతే మనిషికి మనుగడే లేదు.

ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చే గొప్ప వ్యక్తి, దైవము లాంటి వారు గురువు అనే చెప్పవచ్చు.

అందుకే జ్ఞాన ప్రధాతయైన గురువుకు సమాజంలో, నిరంతరం పరోపకారానికి పాల్పడే వృక్షాలకు సృష్టిలో ప్రత్యేక స్థానం ఉంది.

గురువులు నేర్పే విద్యలు అభ్యసించిన వాడు ఈ లోకంలో కీర్తి, ప్రతిష్ఠ, జీవనాధారం సమకూర్చుకుంటాడు. అంతే కాకుండా గురువుల ఉపదేశాన్ని క్రమం తప్పక పాటిస్తూ ముక్తిని కూడా పొందగలడు.

తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల్లో దాగి వున్న ప్రతిభను గుర్తించలేరు. పిల్లల శక్తియుక్తులు తెలిసేది గురువులకే. అందుచేతనే పూర్వకాలంలో పిల్లల్ని గురుకులానికి పంపి, గురువు సన్నిధిలోనే ఉంచేవాళ్ళు. తమ పిల్లవాడు ఎంత శక్తికలవాడైనా, ఆ తల్లిదండ్రులకు అతడు బాలుడుగానే కన్పిస్తాడు.

మొదటి గురువు : మాతృదేవోభవ, ఆది గురువు అమ్మ అని చెప్పవచ్చు.

రెండవ గురువు : పితృదేవోభవ, అంటే తండ్రి

మూడవ గురువు : ఆచార్యదేవోభవ, అంటే అచార్యుడు

అజ్ఞానమనే చీకటిని పోగొట్టి, జ్ఞానమనే కాంతిని ప్రసాదించే వాళ్ళందరూ గురువులే, గురువులందరూ తమ శిష్యుడు గొప్పవాడు కావాలి అని మనస్ఫూర్తిగా, ఏ కల్మశం లేకుండా అనుకుంటారు.

విద్య ఆనందాత్మకం, దాన్ని ఆర్జించేవాడు, బోధించేవాడు సమాజానికి ప్రాణ వాయువులాంటివాడు. ఆ ప్రాణ వాయువు కలుషితం కాకూడదు. గురువులో దైవాన్ని దర్శించే భావన భారతీయం. అటువంటి గురుశిష్య పరంపర కొనసాగిన భారతీయం ఎన్నో విలువలను సృష్టించింది.

హంసతూలికా తల్పాలపై పెరిగే మహారాజైనా గురువుల ఆశ్రమానికి వెళ్ళి ఆయన పెట్టే ప్రసాదాన్ని భుజించి, అడవిలో చెట్టు కింద శయనించి విద్యనార్జించేవారు. వశిష్ఠాశ్రమానికి వెళ్ళి విద్యనార్జించిన రాముడు యోగవాశిష్ఠం కూడా విని విద్యాసమగ్రతను పొందిన తర్వాతే రాజ్యార్హుడైనాడు. కృష్ణుడంతటివాడు ముని వాటికలో సాందీపునివద్ద విద్యనార్జించి లోక పూజ్యుడైనాడు. అంటే సాక్షాత్తు దేవతలకు విద్యలేకనో, రాకనోకాదు. అయినా తక్కిన వారికి మార్గదర్శకంగా వారు గురుశుశ్రూష చేశారు.

"గురువుని మించిన దైవం లేదు"

❋ ❋ ❋ ❋

విద్యార్థి యొక్క లక్షణాలు

– జె. ప్రసన్న

బి.బి.ఎ., ప్రథమ

విద్యార్థి అంటే విద్యను అర్థించువాడు, విద్య అంటే జ్ఞానం, అర్థించడం అంటే భగవంతున్ని ఎలా పూజిస్తామో, ఎలా ప్రార్థిస్తామో అలా గురువును, విద్యను కూడా గౌరవిస్తూ, పూజిస్తూ విద్యను పొందడం. ముఖ్యంగా విద్యార్థికి కొన్ని లక్షణాలు ఉండాలి.

✦ ముందుగా పవిత్రమైన లక్ష్యం, పవిత్రం అంటే ఏదో, స్నానం శరీరం శుభ్రత కాదు. మనం చేసే పని మనం కోరుకున్న లక్ష్యం కూడా పవిత్రమైనదై ఉండాలి. ఇంకా చెప్పాలంటే మన లక్ష్యం ఇతరులకు ఇబ్బందికరం కాకుండా వుండాలి. అటువంటి మంచి లక్ష్యాన్ని ఎంచుకోవాలి.

✦ మనం ఇంత ఇష్టపడి, ప్రేమించి, కోరుకున్న, సాధించాలనుకున్న ఆ లక్ష్యానికి ఎంత కష్టమైనా మానసికంగా కానీ, శారీరకంగా కానీ, ఆ కష్టాన్ని కూడా ఇష్టంగా మార్చుకోవాలి, ఎటువంటి కష్టాన్నైనా మనం ఇష్టంగా మార్చుకోవాలి. అటువంటి దృఢ నిశ్చయం ఉండాలి. ఒక విద్యార్థి అనుకున్న లక్ష్యాన్ని ఎప్పుడు కష్టంగా భావించకూడదు. కష్టం

అనిపించినప్పుడు అది లక్ష్యం కాదు, అంటే అలా నీవు నీ లక్ష్యాన్ని అంత గట్టిగా, అంత దృఢంగా నిశ్చయించుకోవాలి. ఎటువంటి కష్టాన్నైనా విద్యార్థి ఇష్టంగా ఎదుర్కోవాలి.

'కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం'

✦ మన జీవితం ఒక రాయిలాంటిది. మనల్ని మనమే ఒక శిల్పిలా మార్చుకోవాలి, మలచుకోవాలి. ఎవరు ద్వేషించినా, తిట్టినా, హీనపరచినా ఓర్చుకునే శక్తి విద్యార్థికి ఉండాలి, అనుకున్న లక్ష్యాన్ని సాధించాలి. నీకు ధైర్యం ఉండాలి, సాధిస్తానన్న నమ్మకం ఉండాలి. మనం పుట్టగానే అమ్మ మాటలు నేర్పిస్తుంది. కనుక మనకు మొదటి గురువు అమ్మే. విద్య నేర్పించేవారు గురువులు. మనకంటూ ఒక జీవితం, ఎందుకు పుట్టాం, మనం ఎందుకు బ్రతకాలి, అంటూ జీవితాన్ని పరిచయం చేసేవాడే గురువు. మన జీవితానికి, లక్ష్య సాధనకి ఒక దారిని చూపించేవాడే గురువు. మనం ఒక బాణం అయితే ఆ బాణాన్ని లక్ష్యం వైపు మళ్ళించేవాడే గురువు. అందుకే మనం గురువును గౌరవించాలి.

గురు ర్బ్రహ్మ గురు ర్విష్ణుః ।
గురు ర్దేవో మహేశ్వరః ॥
గురు స్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ ।
తస్మై శ్రీ గురవేనమః ॥

✦ అందరు కలసి మతం, కులం ఎలాంటి బేధాలు లేకుండా ఎక్కడి నుంచో వచ్చి ఒక్కచోట కలిసే ఆలయమే విద్యాలయం. ఎంతో మంది స్నేహితులను, ఎలా బ్రతకాలో, నేర్పించే ఆలయమే విద్యాలయం. నీవు గుడికి వెళ్ళి కొబ్బరికాయ కొట్టక పోయినా వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు. కానీ నీవు బడికి వెళ్ళి చదవకపోతే నీ జీవితాన్ని నష్టపోతావు. మనం గుడిని ఎంత గౌరవిస్తామో విద్యాలయాన్ని కూడా అంతే గౌరవించాలి.

✦ జీవితంలో ఎంజాయ్ చేయాలి. హ్యాపీగా ఉండాలి. ఒక విద్యార్థిగా మనం అల్లరి కూడా చేయాలి. అందరితో కలసిమెలసి ఉండాలి. మనకు వచ్చిన విద్యను ఇతరులకు బోధించాలి. మనకు రాని విషయాల్ని ఇతరుల నుంచి నేర్చుకోవాలి. విద్యార్థి జీవితంలో అల్లరి ఉండాలి కానీ జీవితం అల్లరిపాలు కాకుండా చూసుకోవాలి. ముఖ్యంగా ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఒక విద్యార్థిగా నీవు ఏదైనా చేయగలను అనుకోవడం ఆత్మ విశ్వాసంతో ఉండాలి. కానీ, అహంకారంతో ఉండకూడదు. ఇలా నీవు అనుకుంటే జీవితంలో అనుకున్నది సాధిస్తావు ఎంతో గొప్ప స్థాయిలో ఉంటావు. నలుగురు నిన్ను గౌరవించే స్థితిలో ఉంటావు. అప్పుడే కదా నీ జీవితానికి అర్థం పరమార్థం ఉండేది.

'నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు'

✦ పవిత్రమైన లక్ష్యం, అందుకు తగ్గ కష్ట సహిష్ణుత, క్రమశిక్షణ, ఆత్మ విశ్వాసం, ధైర్యం, పట్టుదల, గురుభక్తి మొదలగునవి విద్యార్థి లక్షణాలుగా ఉండాలి. అపుడే అతడు ప్రకాశిస్తాడు.

❀ ❀ ❀ ❀

వివేకానందుని భావనలో విద్య

– డా॥ పి.పి.వి.డి. నాగత్రిశూలపాణి
ప్రిన్సిపాల్

ఈశ్వర ప్రేరిత మహావక్త, మిరమిట్లు గొలిపే ఉపన్యాసకుడు, హైందవ ఝంఝామారుతం అని వివేకానందుడు కీర్తి పొందడానికి కారణం ఆయనలోని విద్యా వైభవమే. 'విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే' అన్న సంస్కృత సుభాషిత వాక్యానికి వివేకానందుడే ఉదాహరణ. ఆ మహనీయుడు తన ప్రసంగాల ద్వారా విద్యయొక్క మహత్వాన్ని, మనకు కావలసిన విద్యా విధానాన్ని వివరించాడు. నేడు ఒక పరిపూర్ణమైన వ్యక్తి తయారు కావాలంటే స్వామీజీ ఆశించిన విద్యావిధానం ఎంతో అవసరమనిపిస్తుంది.

స్వామీజీ అభిప్రాయంలో విషయ సేకరణమొక్కటే విద్య కాదు. మెదడులో ఎన్నో విషయాలను చొప్పించి వాటిని ఒంటపట్టించుకొనకుండా జీవితాంతం కలవర పడుతుండటం విద్వాంసుని లక్షణంకాదు. విషయ సేకరణే విద్య అయిన పక్షంలో గ్రంథాలయాలే మహాయోగులు, విజ్ఞాన సర్వస్వాలే ఋషులు అవుతారని స్వామీజీ అంటారు. అలాగే బలహీనతలను ప్రేరేపించేది, విసనొంపైన మాటలను ఏర్చికూర్చేది విద్యగాదని నరేంద్రుని అభిప్రాయం. నేటి విద్యా విధానం ధీరులను చేసేది కాదని ఆయన మాట.

ఏది అజ్ఞానాన్ని నాశనం చేస్తుందో అది విద్య. ప్రతివ్యక్తిలోని ఆత్మ అజ్ఞానపు పొరతో కప్పబడి ఉన్నది. సరైన ప్రబోధంతో ఈ పొర తొలగుతుంది. విద్య ఆ ప్రబోధాన్నివ్వాలి అని స్వామీజీ అంటారు. అంతేగాదు. సమాజంలోని రుగ్మతలను పోగొట్టి అన్ని రంగాలలోను సమాజాన్ని అభివృద్ధి పథంవైపు నడిపించేదే విద్య అని వివేకానందుడు చెబుతాడు. మనలో ఉన్న సామర్థ్యం అభివృద్ధి చేసేది, మన పరిపూర్ణతకు ప్రదర్శనాయోగ్యత కలిగించేది, వివేకం విస్తరింపచేసి, మన కాళ్ళ మీద మనం నిలిచేట్లు చేసేది విద్య అని ఆయన పలికాడు.

ఇతరుల నుండి మనం నేర్చుకోవచ్చు. కానీ ఇతరులను అనుకరించవద్దు అని స్వామీజీ చెబుతారు. భూమిలో పాతిపెట్టిన విత్తనం భూమి, గాలి, నీరు మొదలగువాటిని ఉపయోగించుకొని తన స్వభావానికి అనుగుణంగా ప్రత్యేక వృక్షంగా మారుతుంది గాని భూమిగానో, నీరుగానో మారదు. అలాగే ఇతరుల నుండి విషయాన్ని మనం నేర్చుకొన్నా మన ప్రకృతికి అనుగుణంగా అభివృద్ధి చెందాలి గాని ఇతరుల్లా మారిపోరాదని వివేకానందుని మాట.

ఇచ్చిపుచ్చుకొనే సిద్ధాంతం కూడా విద్యా విధానంలో శ్రేయస్కరమే. పశ్చిమ దేశాల సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని మనం గ్రహించి, వారికి మన ఆధ్యాత్మిక విద్యను అందజేస్తే అన్ని ప్రాంతాలమధ్య సమతుల్యం ఏర్పడగలదని స్వామీజీ ఉపదేశించారు.

ప్రజలు స్వయంపోషకత్వాన్ని ఆర్థిక నైపుణ్యాన్ని సంపాదించుకొని కరువు కాటకాలబారిన పడకుండా రక్షించుకొంటూ జీవించగలవారగుటకు కావలసిన విజ్ఞానం అందించాలని ఆయన ఆశించారు. శాస్త్ర విజ్ఞానంతోపాటు వేదాలు, భగవద్గీత వంటి విషయాలకు కూడా ప్రాధాన్యం ఇస్తే సమాజంలో నైతిక విలువలు పెంపొందుతాయని, మనిషి మనసున్న వానిగా ఎదుగుతాడని స్వామీజీ పలికారు.

మహమ్మదు వద్దకు పర్వతం రాదుగనుక మహమ్మదే పర్వతం వద్దకు వెళ్ళినట్లు. సామాన్యమైన ప్రజలు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ విద్యావేత్తలు వెళ్ళి విద్యను బోధించాలని స్వామీజీ హితవు చెప్పారు. మతము, కళలు శాస్త్ర విజ్ఞానములతోపాటు ఆదర్శవంతమైన ప్రముఖ స్త్రీల జీవన చరిత్రలు కూడా స్త్రీ విద్యలో వుండాలని, స్త్రీలు నేర్వలేని విద్యయే లేదని వివేకానందుని అభిప్రాయం.

'విద్యలోని సారమంతా ఏకాగ్రతే' మానవ మేధాశక్తి అంతులేనిది. అది ఎంత ఏకాగ్రం అయితే అంత శక్తి ఒకే విషయం మీద కేంద్రీకరింపబడుతుంది. 'అస్ఖలిత బ్రహ్మచర్యం' అవలంబిస్తే విజ్ఞానమంతా స్వల్ప వ్యవధిలో మనం పొందగలం అని స్వామీజీ తెలిపారు.

విద్యను బోధించే గురువులు మండుచున్న అగ్ని కంటే పవిత్రులుగా ఉండాలని, స్వార్ధరహితులైన మహర్షులవలె ప్రవర్తించాలని, మనసు ద్వారా విద్య బోధించాలని స్వామీజీ అంటారు.

నేను మళ్ళీ విద్యను అధ్యయనం చేయవలసి వస్తే విషయాల జోలికి పోను. ఏకాగ్రతను సాధించే శక్తిని, విషయ పరిత్యాగశక్తిని పెంపొందించుకొంటాను. పరిణతి చెందిన మనస్సుతో విషయ గ్రహణం చేస్తాను అని వివేకానందుడు తన మాటగా మనకు సందేశమిచ్చాడు.

ధైర్య సాహసాలను, ఆత్మ విశ్వాసాన్ని, శ్రద్ధను కలుగజేసి బలహీనతలను ప్రారద్రోలే విద్యావిధానాన్ని స్వామీజీ ఆశించారు. కొండల్ని పిండి చేయగలిగే ఆత్మస్థైర్యాన్ని విద్య కలిగించాలని స్వామీజీ కోరారు. ఏ విద్య ద్వారా శీలం, సంపద, శక్తి పెంపొందుతాయో బుద్ధి వికసిస్తుందో, మన కాళ్ళ పై మనము నిలబడగలమో అట్టి విద్య మనకవసరమని స్వామీజీ తెలిపారు.

వివేకానందుడు నూతన దృక్పథంతో బోధించిన ఈ విద్యావిధానం విశ్వమానవాళికంతకూ శిరోధార్యం కావాలి.

* * * *

అమ్మాయి అంటే అలుసా ?

– వై. ప్రమీల
విభాగాధిపతి, హిస్టరీ

ఎపుడు పుట్టిందమ్మా ఈ మాట
ఎవరు పలికారమ్మా తమ నోట
ఆడాడ పిల్లంచు ఈ సడించే జాడ
తన తల్లిగా తనయగా తనతోడు నీడగా...

అవునండి ఒక ఆడదాని జీవితంలో ఎన్నో పాత్రలు ముడిపడి వుంటాయి. తల్లిగా, తనయగా, అర్థాంగిగా, సోదరిగా, గృహిణిగా, కోడలిగా, ఉద్యోగినిగా ఇలా ఎన్నో పాత్రలు నిర్వహించే స్త్రీ పెళ్ళికాక మునుపు తల్లిదండ్రులవద్ద అన్నదమ్ముల, అక్కాచెల్లెళ్ళ మధ్య పెరుగుతూ విద్యాభ్యాసములో రాణిస్తూనే ఇంటిపనుల్లో, వంటపనుల్లో తల్లికి తన చేతనైన సహాయం అందిస్తూ, చీకూచింతలేని జీవితం కలిగి వుంటుంది. ఒక వయసొచ్చాక తనకంటూ ఒక గుర్తింపు రావాలని తన కాళ్ళమీద తను నిలబడగలిగే విధముగా ఒక ఉద్యోగం సాధించాలనే దృఢసంకల్పంతో భవిష్యత్తును గురించి ఎన్నో కలలు కంటుంది. అలాగే తనకు కాబోయే జీవిత భాగస్వామిని గురించి కూడా ఎంతో ఉన్నతంగా ఊహించుకుంటుంది. పెళ్ళి అనే రెండక్షరాల మాట స్త్రీ జీవితాన్ని పూర్తిగా మార్చివేస్తుంది. ఎందుకంటే పెళ్ళి అనే ఒక తంతువల్ల ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుని మధ్యనేగాక ఇరువురి కుటుంబాల మధ్య గొప్ప బంధమేర్పడుతుంది. పెళ్ళైన స్త్రీ జీవితం రెండు విధాలుగా వుంటుంది. ఒకటి ఆనందకరమైన విడదీయరాని కుటుంబ వ్యవస్థ బంధము కాగా రెండోది నరకప్రాయమైన జీవితము. స్త్రీ జీవితంలో

పెళ్ళి ముగిసిన తర్వాత కొత్త కోణంలో తన జీవితాన్ని ప్రారంభించాల్సి వుంటుంది. అప్పటి వరకూ తన వాళ్ళ మధ్య పెరిగిన వాతావరణం, ఆచార వ్యవహారాలు వేరు, అత్తగారింట్లో అడుగుపెట్టిన తర్వాత అక్కడ వుండే పద్ధతులు వేరు. తనవారినందరినీ వదులుకొని అత్తవారింట్లో అడుగుపెట్టిన ఆ అమ్మాయిని సరిగా అర్థం చేసుకొని ఆమెకు వారి పద్ధతులు, అలవాట్లను గురించి ఆ ఇంటి అత్తగారు కోడలికి సౌమ్యముగా తెలియచెప్పి తన కూతురిలా భావిస్తే ఆ అమ్మాయి కూడా తొందరగానే ఆ ఇంటి వాతావరణానికి అలవాటు పడుతుంది. కోడలు ఇంటికి వచ్చీరాగానే పనిమనిషి అవసరముండదనే ఉద్దేశ్యంతో పనిమనిషిగా ఆ అమ్మాయిని భావించి సూటిపోటు మాటలతో పొడుచుకు తింటూవుంటే ఆ అమ్మాయి జీవితం నరకప్రాయమౌతుంది. అత్త ఆడపడుచుల ఆరళ్ళేగాక కట్టుకున్న భర్త పరస్త్రీ వ్యామోహంలో వుంటూ భార్యను నిర్లక్ష్యం చేస్తే తన గోడును ఎవరికి వినిపిస్తుంది?. ఎన్నో కష్టాలకోర్చి వియ్యంకులవద్ద నుండి మాటరాకూడదని ఆమె తల్లిదండ్రులు అప్పోసప్పో చేసి పెళ్ళి చేసి తమ కూతురు అత్తగారింట్లో సుఖంగా మహారాణిలా బ్రతుకుతుందని ఆ తల్లిదండ్రులు ఆశిస్తారు. ఇక్కడ ఆ అమ్మాయి పడుతున్న కష్టాలు, కార్చుతున్న కన్నీళ్ళు గురించి తల్లిదండ్రులకు చెబితే వారి గుండె ఆగిపోతుందని వారు పడే ఆవేదన గురించి తెలుసు కాబట్టి పెళ్ళైన ప్రతి అమ్మాయి ఆడపిల్లేగాని ఈడ పిల్లకాదు అన్న ఆలోచన ప్రతి ఒక్కరిలోనూ నరనరాన జీర్ణించుకొన్నది కాబట్టి తన అత్తగారింట్లో తనకు సరైన ఆదరణ లభించని అమ్మాయి తన కష్టాలు కన్నీళ్ళను పంటిబిగువున, గుండెలోతుల్లో దాచుకొని పైకి మాత్రం తన సంసార జీవితం ఎంతో సాఫీగా సాగుతున్నట్లుగా తనచుట్టూ ఉన్న వారిని భ్రమింపజేస్తుంది. నాకు తెలిసి ఒక అమ్మాయి భర్త పరస్త్రీ వ్యామోహములోపడి తన భార్య పురుడు కోసము పుట్టింటికెళితే ఇతనేమో మరో అమ్మాయిని వివాహం చేసుకొని బెంగళూరు చేరాడు. ఆడబిడ్డకు జన్మనిచ్చిన ఆమె పసిపాపతో అత్తగారింటికి చేరగా ఇంట్లో అత్తా మామలు, ఆడపడుచులు ఆ అమ్మాయి భర్త వేరే వివాహం చేసుకున్నాడన్న విషయాన్ని దాచిపెట్టారు. పాలు అమ్మే ఆవిడ వచ్చి నీ భర్త మరో వివాహం చేసుకున్నాడట కదా! అని అడిగితేగాని ఆ అమ్మాయికి అసలు విషయం అర్థం కాలేదు. అత్తగారిని నిలదీసి అడిగితే వాడు మగాడే ఎంత మందినైనా చేసుకుంటాడు. ఇష్టముంటే పనిమనిషిగా పడివుండు లేదంటే నీకు దిక్కున్న చోటచెప్పుకోపో అని అత్తగారు ఈసడించుకున్నారు. ఆ అమ్మాయి పుట్టెడు దుఃఖంతో పుట్టింటికి చేరితే కన్నవాళ్ళకంటే ఇరుగుపొరుగు వున్నవారు పెళ్ళైన ఆడదానికి అత్తగారిల్లేగతి, భర్తను వదిలేసి వచ్చిన ఆడదంటే సమాజం చిన్నచూపు చూస్తుంది. లేదంటే నీ భర్త నీకు శాశ్వతంగా దూరమవుతాడు, చచ్చినా బ్రతికినా వాడితోనే నీ జీవితం అని ఆమెను త్రిప్పి పంపించారు. అత్తగారింట అత్త ఆడపడుచులు కడుపునిండా అన్నం పెట్టేవారు కాదు. పసిపాప తల్లి అని కనికరముండేది కాదు. ఒక రోజున ఆ అమ్మాయి భర్త రానేవచ్చాడు. నీవు చేస్తున్నదేమిటని ఆ అమ్మాయి అతగాడిని నిలదీస్తే "అసలు ఈ పాప నా బిడ్డకాదు, నీవు ఏ తప్పు చేశావో అని ఆ పసిపాపను మిద్దెపైనుండి క్రిందికి పడవేయబోయాడు. నవమాసాలు మోసి కనిన ఆ తల్లి ప్రాణం తల్లడిల్లిపోయి, భర్త చేతుల్లో నుండి పసిపాపను లాక్కుని వాడిని ప్రక్కకు త్రోసివేసింది. తప్పు చేసినవాడు భర్త. ఏ పాపము చేయని ఆ స్త్రీ ఎన్నాళ్ళని కష్టాలు కన్నీళ్ళు దిగమ్రింగుకోవాలి. ఇటువంటి ఆడపడుచులు ఎంత మంది దయనీయ పరిస్థితులలో అత్తింటి ఆరళ్ళకు సమిధలైపోతున్నారు. "తల్లి గర్భములో పెరుగుతున్న ఆడ శిశువు తల్లిని అడుగుతుందట. అమ్మా అమ్మా అని ఆ పసికూన తల్లిని పిలిస్తే, ఏంటమ్మా ! అని ఆ తల్లి పసిగుడ్డును అడిగితే ఆ బిడ్డ తల్లితో అంటుందట అమ్మా నిన్ను చూడాలని వుంది. నీ పాలు త్రాగుతూ నీ ఒడిలో పడుకొని నిన్నే చూస్తూ హాయిగా నిద్రపోవాలని వుందమ్మా, తల్లి గర్భములో వుండగానే ఆడబిడ్డ అని తెలిస్తే బయటి ప్రపంచంలోకి రాకముందే ఆ పసిపాపను చిదిమివేస్తున్నారట కదా. అమ్మా నీవు కూడా నన్ను బ్రతుకనివ్వవా చెప్పమ్మా నాకు చాలా

భయంగా వుందమ్మా, నిన్ను చూడాలని వుందమ్మా" అని ఆ పసిపాప తల్లి గర్భములో నుంచి తన ఆవేదనను భయాన్ని తెలుపగా, ఆ తల్లి "అమ్మా నీవు నా బంగారు కొండవి, నా కంటి వెలుగు, నా ఇంటి దీపం, తల్లీ! నాకు కూడా నిన్ను ఎప్పుడెప్పుడు చూద్దామా అనిపిస్తోంది. నీ కోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తున్నాను తల్లీ" అని ఆ తల్లి తన ఆశలను, ఆలోచనలను తన గర్భములోని బిడ్డతో పంచుకోగా ఒక్కసారిగా ఆ బిడ్డ వుక్కిరి బిక్కిరై పట్టలేనంత ఆనందముతో తల్లి గర్భములో గిరికీలు కొడుతూ గెంతులు వేస్తుందట. తల్లిగా అనుభవమున్న ప్రతి స్త్రీకి తెలుసు తన గర్భములోని బిడ్డ పొందే ఆనందం గురించి. 'మాతృత్వంలోనే వుంది ఆడజన్మ సార్థకం, అమ్మా అనిపించుకొనుటే స్త్రీజాతికి మూలము' అన్నారు. ప్రస్తుత కాల పరిస్థితులలో గర్భములో వుండగానే ఆడశిశువు "నన్ను చంపొద్దు తల్లీ, నా శరీరాన్ని చిదిమి వేయనీకు" అని ప్రాధేయపడి రోదించాల్సిన పరిస్థితులలో వున్నది.

భారత దేశంలో స్త్రీ జాతికి ఎంతో గౌరవం లభిస్తుందన్నది ఒకప్పటి మాట. నేడు స్త్రీ స్థానాన్ని దిగజార్చుతున్నారు. పంజాబ్, హర్యానా వంటి రాష్ట్రాల్లో గర్భస్థ ఆడ శిశువులను బాహ్య ప్రపంచానికి రాకముందే చిదిమివేసిన ఉదంతాలు ఉన్నాయి. నేడు ఆయా రాష్ట్రాల్లోవున్న అబ్బాయిలకు పెళ్ళిళ్ళు కావడమే కష్టమైపోయింది. పొరుగు రాష్ట్రాల నుండి అమ్మాయిలను వెతికి మరీ కోడలుగా తెచ్చుకోవలసిన దుర్భర పరిస్థితులున్నాయి. కొడుకు అంటే వారసుడు, తమ పేరు నిలబెడతాడు, ఏవేవో ఆశలు... అందుకే కొడుకు పుట్టాడు అనగానే మిఠాయిలు పంచుకుంటారు, విందులు ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. కూతురు పుట్టిందనగానే ఎవరో చనిపోయారన్నంత భారంగా ఏడుస్తారు.

అవునండి, పుట్టింది పాపైన బాబైనా సమానదృష్టితో నైతిక విలువలను గురించి తెలియజేస్తూ ఆడ మగ భేదము లేకుండా పెంచినట్లైతే వారు ఎంతో ఉన్నతులుగా ఎదుగుతారు. ఇంకొకరు వారిని గుర్తించి వారిలా మారే అవకాశముంది. తల్లి తండ్రి సమాన దృష్టితో తమ పిల్లలను పెంచినట్లైతే ఆ కుటుంబముతో పాటు ఆ సమాజం, ఆదేశం ఎంతో ప్రగతిని సాధిస్తుందన్నది నా అభిప్రాయము. "బేటీ బచావో, బేటీ పఢావో" అన్న మన ప్రధానమంత్రిగారి సూచనను అందరూ గ్రహించి పాటించినట్లైతే ఆడజన్మ అంతం కాకుండా నేటి సమాజంలో అబ్బాయిలతో సమానంగా అమ్మాయిలు కూడా సమాన నిష్పత్తిలో రాణించగలరు. ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణములో బాధ్యతగా పెంచబడిన ఏ అమ్మాయి అయినా సరే, అంతరిక్షంలో ప్రయాణించగలదు. విమానాలను నడుపగలదు. రాజ్యాలను ఏలగలదు. అబ్బాయి కంటే అన్నింటా సమర్థవంతముగా రాణించగలదు.

ఆడబిడ్డను చదివించాలంటే లక్షలు ఖర్చు అవుతాయి, కట్నకానుకల క్రింద లక్షలు పెట్టాలి. అందుకే చదువేమీ వద్దు, ఇంటిపని నేర్చుకో పెళ్ళి చేసి పంపుతామనే తల్లిదండ్రులకు మన దేశంలో కొరత లేదు. ఇప్పటికైనా ఆడబిడ్డంటే 'ఈడ బిడ్డకాదు ఆడ బిడ్డే' అనే అపోహను మాని ఆడబిడ్డను బాధ్యతగా పెంచినట్లైతే సానియా మీర్జా, సైనా, సింధూ, కరణం మల్లీశ్వరి, పి.టి. ఉషా, కల్పనా చావ్లా, సునీతా విలియమ్స్ వలె ఆయా రంగాల్లో రాణించడమేగాక భారతఖ్యాతిని అంతర్జాతీయంగా ఇనుమడింపజేసి ఖండాంతరాలలో భారత జాతీయ పతాకమును గగన వీధులలో రెపరెపలాడించగలరని ఆశిద్దాం.

"ఆడకూతురా నీకు అడుగడుగునా వందనము"

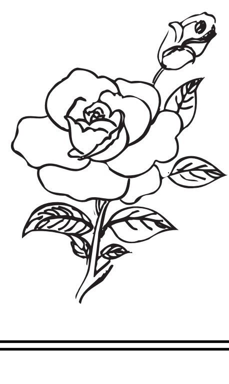

భారత మిస్సైల్

– డా॥ ఎన్. రసూల్
తెలుగు శాఖాధ్యక్షులు

కలాంజీ
నీకు సలాం సలాం
ఈ విశాల విశ్వం పట్టనంత
విశ్వనరుడవునీవు
భరతమాత ముద్దు బిడ్డవు
చాలీచాలని ఇరుకైన సీమలో పెరిగిన
విశాలమైన హృదయం కలవాడవు నీవు
భరతమాత ఆకలిని పారద్రోలిన
అక్షయామృత భాండం నీవు
తెల్లటిజులపాల మధ్య వికసించిన
నల్లకలువ మోము నీది
ప్రశాంత వదనంతో విప్పారిన ప్రసన్న వదనం నీది
పాలనురుగుల్లా స్వచ్ఛమైన మనస్సు నీది
రామేశ్వరం నుండి రైసినాహిల్స్‌కు చేరిన
అపర భగీరథుడు నీవు
స్వప్నసాకారమే జీవితమని
పరమసత్యాన్ని బోధించిన బోధిసత్వతపస్వినీవు
నువ్వు సూర్యుడిలా వెలగాలంటే ముందు
సూర్యునిలా మండాలంటావు
'ఆఫీస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్' బిల్లుకు ఆమోదం తెలుపక
రాజకీయ వర్గాలను విస్మయమునకు గురిచేసి
రబ్బరుస్టాంపు కాదన్న రాష్ట్రపతి నీవు
అందుకే...
వ్యక్తిత్వ వికాస వినీలాకాశంలో
విరిసిన ఇంద్ర ధనస్సు నీవు
అణు ప్రయోగం విశ్వశాంతి చేయాలన్న
తెల్లటి శాంతి కపోతం నీవు
విశ్వమానవులను సమ్మోహనపరచిన
భరతమాత పంచిన సమ్మోహనాస్త్రం నీవు
అనంత రైతుల ఆర్తనాదాలు చూచి గుండెలవిసిన
హలధారివై క్షీరధారలు చిందింపచేసిన కామధేనువు నీవు
సుఖోయ్ ఫైటర్ జెట్లో సుఖంగా ప్రయాణించిన
సుఖవంతుడవీవు
నియంత్రణ రేఖ
ఆకాశాన్ని తాకిన హిమశైల శిఖరాలు
సియాచిన్లను పాదాల సందర్శినీవు
జాలాంతర్గామిలో జలప్రవేశం తొలుత చేసిన
పాదాలు నీవి
తొంభైదశాబ్దాల కాలంలో జాతీయ సైన్స్ కాంగ్రెస్సులో
ప్రసంగించిన తొలిపౌరుడా
పరరాజ ధూర్తుల సింహస్వప్నం నీవు
భరతమాత సంధించిన పాశుపతాస్త్రం నీవు
నలభై డాక్టరు పట్టాలు పుచ్చుకున్న అపర గురువు నీవు
పాఠాలు చెబుతూ పరమపదించిన వింగ్స్ ఆఫ్ ఫైర్ నీవు
షిల్లాంగ్‌లో లాంచింగైన మిస్సైల్‌నీవు
భువి నుండి దివికేగిన బ్రహ్మాస్త్ర క్షిపణినీవు
పద్మభూషణా
పద్మవిభూషణా
భారతరత్నా
కలాంజీ
నీకు గులామై చేస్తున్నాం
సలాం సలాం....

స్నేహమేరా జీవితం

ప॥ స్నేహమేరా జీవితానికి వెలుగునిచ్చే వెన్నెల
స్నేహమేరా బ్రతుకుబాటలో నీడనిచ్చే మల్లెరా
అన్నదమ్ముల ప్రేమకన్నా స్నేహమేరా గొప్పది
పేదవాని స్నేహమేరా పెరుగుబువ్వా చందనం
॥స్నేహమేరా॥

చ॥ వేటగాని వలలో చిక్కిన పావురాల్ని రక్షించింది స్నేహమేరా
భారతంలో సుయోధనుడు స్నేహంకోసం రాజ్యమే ఇచ్చెకదరా
స్నేహం కోసం కర్ణుడు తన ప్రాణమే ఇచ్చె కదరా
యోగ క్షేమాలు తెలుసుకొనే రాయబారం స్నేహమేరా
॥స్నేహమేరా॥

చ॥ భాగవతంలో శ్రీకృష్ణ, కుచేలుల స్నేహమే చూడరా
స్నేహం కోసం శ్రీకృష్ణుడు ఐశ్వర్యం ఇచ్చె కదరా
రామాయణంలో రామసుగ్రీవుల స్నేహమే చూడరా
స్నేహం కోసం సుగ్రీవుడు వానర సైన్యం పంపెకదరా
॥స్నేహమేరా॥

చ॥ ఆపదలో ఆదుకొనే ఆయుధం స్నేహమేరా
స్వార్థంగల ప్రేమకన్నా స్నేహమేరా గొప్పది
నిస్వార్థంగల స్నేహమే విడరాని స్నేహము
స్నేహజీవితమే ఆనందమయ జీవితం
॥స్నేహమేరా॥

స్వార్థము

ప॥ తెలుగు చదివి తెలుసుకున్న తెలుగువాడిని
ఈ లోకంలో ఏముంది స్వార్థము తప్పా
పరుల కోసం పాటుపడే తత్త్వము పోయి
నీది అని, నాది అని నాశనమవుతూ
జన ధనాల్ని దోచుకొనే స్వార్థపరుల లోకంలో
॥తెలుగు చదివి॥

చ॥ భారతంలో బాధలు చదివాను
రామాయణంలో రహస్యాన్ని గ్రహించాను
భాగవతంలో భక్తి ముక్తుల్నికన్నాను
నీతిచంద్రిక నీతులు వెలయించినాను.
॥తెలుగు చదివి॥

చ॥ స్వార్థ పూరిత మానవ లోకంలో
ఎవరికీ ఎవరు ఏమీకారనీ
నీకు నీవు నిజము కాదనీ
అన్నీ నీవని భ్రమ పడతావనీ
ఏదీ కాదని తెలియదునీకనీ
॥తెలుగు చదివి॥

చ॥ పశు పక్ష్యాదుల పరోపకారం
మానవులందరికి కనువిప్పు
మానవ సేవయే మాధవ సేవని
గ్రహించడమే జీవితానికి పరమార్థం
॥తెలుగు చదివి॥

– డా॥ ఎన్. ఓబిరెడ్డి
తెలుగు అధ్యాపకులు

మొల్ల రామాయణం - కవిత్వ రమణీయత

– వి.ఫైరోజ
తెలుగు అధ్యాపకురాలు

భారతీయులకు ఆరాధ్య గ్రంథాలు రామాయణ భారత, భాగవతాలు. ప్రతి నిత్యం ప్రతి మనిషి జీవితంలో జరిగే బాహ్య సంఘర్షణకు ప్రతీక భారతము. ప్రతి మనిషిలో జరిగే అంతస్సంఘర్షణకు ప్రతీక రామాయణము. జీవాత్మ పరమాత్మకు ఐక్యానుసంధానమే రామాయణం. ఒక స్త్రీ మరొక స్త్రీ కన్నీటి గాథను చిత్రిస్తే అది ఎలా కరుణరసభరిత మౌతుందో తెలియాలంటే మొల్ల రామాయణం చదవాల్సిందే. రామాయణాన్ని ఆరు కాండలలో 871 గద్య పద్యాలతో తేట తెలుగులో మనకందించిన ఘనత మొల్లదే. మొల్ల ఎంతో వినయ సంపన్నురాలు. రామాయణం రచించడం తన అదృష్టంగా భావించింది. తేట తెలుగులో చెప్పడమే ఈమెకు మక్కువ ఎక్కువగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది అందుకే...

చెప్పమని రామచంద్రుడు
చెప్పించిన పలుకు మీద చెప్పిననేనె
ల్లప్పుడు నిహపరసాధన
మిప్పుణ్య చరిత్ర తప్పులెంచకుడు కవుల్...అంటూ

తేట తెలుగు మాటలతో అందంగా తన భావాన్ని చెప్పింది. కవిత్వం రమణీయంగా ఉండాలంటూ

తేనెసోక నోరు తీయనయగురీతి
తోడనర్థమెల్ల దోచకుండ
గూడ శబ్ధములను గూర్చిన కావ్యంబు
మూగ చెవిటివారి ముచ్చటగును

తేనె నాలుక మీద వేసుకోగానే దానిలోని తియ్యదనం వెంటనే తెలుస్తుంది. అలా కవిత్వం కూడా ఉండాలి. అంతేగాని భాషలో ఉన్న మారుమూల పదాల్ని ప్రయోగించి కావ్యాన్ని రచిస్తే అది మూగ వాళ్ళ, చెవిటివాళ్ళ ముచ్చటలా ఉంటుందే కానీ కవిత్వం అనిపించుకోదని మొల్ల హెచ్చరించింది.

సీత స్వయంవరానికి వివిధ దేశాల నుంచి రాజకుమారులు వచ్చిన విధాన్ని వర్ణిస్తూ

కొందఱు పల్లకీలమీద కొందఱు తేరుల...
సందడిగా వచ్చిరి భుజంబు భుజంబును
ద్రోపులాడగన్

సీతను వివాహం చేసుకోవడానికి వచ్చిన రాజకుమారుల గురించి వర్ణించిన పద్యంలో తెలుగు భాషలోని సొగసుదనాన్ని స్పష్టం చేస్తుంది.

చమత్కారాన్ని ఎప్పుడు ఎక్కడ పండించాలో మొల్లకు బాగా తెలుసు. అరణ్యాలకు వెళ్ళే సందర్భంలో శ్రీరాముడు గంగా నదిని దాటే సమయం వస్తుంది. అక్కడ పడవ నడిపే గుహుని ద్వారా అద్భుతమైన చమత్కారాన్ని పండించింది. ఈ భావన వాల్మీకి రామాయణంలో లేదు. మొల్ల కవిత్వానికి మంచి చమత్కృతి తోడైతే ఎలా ఉంటుందో చెప్పాలంటే దానికి ఈ పద్యమే ఉదాహరణ.

సుడిగొని రామ పాదములు సోకిన ధూళి వహించి రాయియే
ర్పడనొక కాంతయయ్యెనట పన్నుగ నీతని పాదరేణువి
య్యెడవడి నోడసోక నిది యేమగునోయని సంశయాత్ముడై
కడిగె గుహుండు రామపదకంజయుగమ్ము భయమ్ము పెంపునన్

శ్రీరాముని పాదధూళి సోకి ఒక రాయి స్త్రీగా మారిందనుకొంటూ, ఇప్పుడు అతని పాదం పడవలో పెడితే, ఆ పడవ ఏమవుతుందోనన్న సంశయంతో గుహుడు శ్రీరాముని పాదాల్ని కడిగాడట. అని చమత్కరించింది మొల్ల.

సుందరకాండ ఘట్టంలో అశోకవనంలో రావణుని కఠినోక్తులకు తల్లిడిల్లుతున్న సీతమ్మకు

ఉన్నాడు లెస్సరాఘవు
డున్నాడిదె కపులఁగూడి యురుగతిరానై
యున్నాడు నిన్నుగొనిపో
నున్నాడిదె నిజము నమ్ము ముర్వీతనయా

అని హనుమంతుని పలుకులు ఆమెకు వీనుల విందు చేశాయి. ఈ పద్యం మొల్ల రచనా వైశిష్ట్యానికి మచ్చుతునక

రాక్షస మాయలతో విసిగిపోయిన సీత మొదట నమ్మక పోయినా హనుమంతుడు ఇచ్చిన శ్రీరాముని ఉంగరమును చూచి అతని ద్వారా రామలక్ష్మణుల క్షేమ సమాచారములు తెలుసుకొన్నది. అప్పుడు హనుమంతుడు సీతను చూచినందుకు ఆనవాలుగా ఆమె 'శిరోరత్నమును' ఇవ్వమని కోరగా

నీ నిజరూము చూడక
నేనారత్నంబు నమ్మీనీకీయ జాలనుజుమీ !

అన్న సీత పలుకులలో స్త్రీ సహజమైన అనుమానం, సుస్పష్టమౌనట్లు మొల్ల తెల్పింది.

చుక్కలు తలపూవులుగా తన శరీరాన్ని పెంచిన హనుమను నమ్మింది. శిరోరత్నమునిచ్చి తారక బ్రహ్మ మంత్రాన్ని జపిస్తూ, అహితలంకా మహాద్వీప గహన సీమలో తనను గూర్చి తపస్సు చేయుచున్నాను నాకు ప్రత్యక్షమగుమని శ్రీరామునికి విన్నవింపుము అనే ఆమె వేడుకోలును కడు దయనీయంగా మొల్ల చిత్రించిన తీరు ఇతరులకు అసాధ్యం. సీత ఎంత బాధలో ఉన్నా "నినుగొని పోయెద వీపున జననీ కూర్చుండుమనిన.."

నీవంతవాడ వగుదవు
నీవెంటను వత్తునేని నెగడవు కొర్తుల్
రావణుని కన్న మిక్కిలి
భూవరుడే దొంగ యండ్రు బుధనుత చరితా !

అని సీత సున్నితంగా తిరస్కరించిన తీరు మెచ్చదగినది.

చక్కని ఎత్తుగడ, రసభరితమైన పదాల కూర్పు మొల్ల కవిత్వంలోని ప్రత్యేకత. హనుమంతుడు సీతను చూసిన విధానాన్ని శ్రీరామునికి తెలిపే సందర్భంలోని పద్యం మొల్ల కమనీయకవిత్వ హృదయానికి మచ్చుతునక.

కంటిన్ జానకి బూర్ణ చంద్రవదనన్ గళ్యాణి నాలంకలో

అంటూ శ్రీరామున్ని ఆహ్లాదపరుస్తూ ఆంజనేయుడు చెప్పినట్లు మొల్ల వర్ణించింది. అంతకు ముందే లంకలో సీతకు శ్రీరాముని రూపాన్ని ఆంజనేయుని ద్వారా వర్ణిస్తూ మొల్ల

నీలమేఘచ్ఛాయ బోలు దేహమువాడు,
ధవళాబ్జపత్ర నేత్రములవాడు

అంటూ మరొక రమణీయమైన పద్యం చెప్పింది. యుద్ధ సమయంలో రావణుడు ప్రయోగించిన ఆయుధమునకు బలై నేలకొరిగిన లక్ష్మణున్ని చూచి తల్లడిల్లిన రాముని మానసిక స్థితిని తెల్పుతూ..

నీవంటి తోడబుట్టువు, భూవలయమందుఁగలదే

అని విలపించడంలో రామున్ని కేవలం మానవ మాత్రునిగా చిత్రించిన తీరు అత్యద్భుతం.

రావణునికి బుద్ధి చెప్పే సందర్భంలో 'మండోదరి' పాత్రచిత్రణను వర్ణించిన తీరు అమోఘం.

చెవినిల్లుగట్టి విన్నపముసేయ
నా మానముగాపాడని నీ మానుషమేటికి

అన్న ప్రయోగము ఒక స్త్రీ హృదయాన్ని మరొక స్త్రీయే ఆవిష్కరింపగలదు అనిపించక తప్పదు. రావణానంతరం వాల్మీకి రామాయణంలో సీతను తానొల్లనను సుదీర్ఘ ప్రసంగాన్ని కేవలం ఒక కంద పద్యంలో సంక్షిప్తపరచి స్త్రీల హృదయానికి ఒకింత ఊరట కలిగించింది మొల్ల.

కులసతి జెఱగొనిపోయిన
యాలశాత్రువు గెలువనోపఁడను పలుకులకున్
గెలిచితిఁబగ చంపితినిఁక
నెలతా! నీయిచ్ఛజనుమునేనిన్నొలన్

ఈ రాముని పలుకులు చిన్న చిన్నవే అయినా ఆమె చెవులకు ములుకుల్లా గ్రుచ్చుకొనగా మూర్ఛనొందింది.

హృదయేశుఁడలరనప్పుడ
సొదఁజొచ్చెను భూమి పుత్రి సురలు నుతింపన్

'అగ్ని ప్రవేశమును సొదజొచ్చెను' అన్న అచ్చ తెలుగు పదప్రయోగం మొల్ల రచనా సారళ్యాన్ని నిరూపిస్తుంది.

పద్మ గర్భుడు, సీతవలన దోషములేదని పలుకగా అగ్ని దేవుడా "పరమ పతివ్రతా భరణంబగు అయ్యంగనను" కొని వచ్చిన సతీసమేతుడైన రామచంద్రుడు అప్పుడు ప్రత్యక్షమైన దశరథునికి నమస్కరించినట్లుగా ఒక చిన్న వచనంలో వడివడిగా కథను నడిపించి సంక్షిప్తతకు, సరసతలకు పెట్టింది పేరుగా ప్రఖ్యాతి గడించింది మొల్ల రచన.

❀ ❀ ❀ ❀

BE THE CHANGE

--- N. SAI SRI HARSHITHA
II BZC (EM)

Change is inevitable. It should be welcome for a positive change to make our country a happy place to live in.

We are very much affectionate and passionately devoted to our nation, aren't we?

Every time we feel that our nation is getting ruined, our culture is being spoiled and our system is being corrupt.

Then before discussing this topic, let me know,

What is the reason for our birth on this earth?

My answer is – I am here to fulfil the work assigned to me. I am here to add my drop of water into the ocean of the world and I am here to be the CHANGE that is needed somewhere. Yes, we are all born to fulfil the rightly assigned responsibility. I feel that this responsibility brings out a positive change.

For the freedom of this country, many people sacrificed their lives because they wanted to see independent India and relish their existence but did not sit idle and waste time in discussing what to do and what not to do. They achieved the change because *"Desamante Matti Kadoi; Desamante Manushuloi."*

After all, the nation got Independence and we all are a part of democratic, republic, sovereign and socialist India. It is unfortunate to note that India is still under the category of "developing nation" in the International forum. Everywhere there are inequalities, politics, selfishness, corruption, violence harassments, discrimination and crimes.

Every breath now we take is the result of the sacrifice of many patriots. Do we deserve to enjoy the fruits of the sacrifice of those patriots without commitment and dedicated efforts.

In order to see our nation as a developed country, we have to BRINGOUT CHANGE in every aspect. Change is not something that comes from the sky. It is an evolution that comes from within.

What is the change? & How to achieve the change?

1) **Respect your country :** Jan 26 and Aug 15th are not public holidays. They are public responsibilities. To realise what we are? Where we are? And what we have to do? These are the National festivals and the sources of inspiration.

A person may have festivals according to his religion but every Indian has these two festivals irrespective of caste, colour, creed, financial status. Be the change to respect the country. Get inspired by the Nation's history and create a new history.

2) Doing your job sincerely

This is enough to make our country developed. Being sincere in your work will definitely make the country to take a step forward. If you are a student – be the best student.

If you are a parent – be the responsible parent.

If you are an Officer – be a sincere officer.

If you are a doctor – be a good doctor.

If you are a sweeper – be the best sweeper as no one can find fault with you.

No matter what work we do, if you are at your best, then it is the best gift that you can give yourself and your family that make your family happy and promote the country. For that BE THE CHANGE now. It should be remembered that huge rains start with one drop. Don't think of what is going to happen. Let it happen first.

I don't want to see the change in the next generation. I want to see it in this generation.

Let us make a good cause for this BIRTH on this EARTH.

If you want to change the world – change yourself first – then the world follows you.

❀ ❀ ❀ ❀

MY MOTHER, MY HERO

--- G. DIVYA SREE

I BZC (EM)

Mother is the truest friend in our life. Actually, God could not be everywhere in the world, so he created mother. She starts showing love toward her babies when they are in her womb. Motherhood has the greatest potential influence on our life. I am proud of many things in life but nothing beyond mother. Only mother can take the place of all others. I love my mother as the tree loves water and sunshine – she helps me to grow and reach great heights. No matter how old we become, we always want our mom. When we don't feel good, she is there to take care of us. Mother's love is precious because it never fails till she breaths her last. She always thinks about her children day and night, even if they are not with her. Mother's heart is a place where children always have a safe and secured home. She is the first person to warn us when we are going astray. Though we shout, get angry with her, she just tries to pacify us with her pleasant smile on her face. She is the only person who makes us learn good habits, respect elders, have good manners and discipline. Life is tough without her. She holds her children's hands for a while, but gives her heart forever. If she is angry with our behaviour she has a right to correct us as a judge. She is the only one who always wants to see us happy in this selfish world. The letters in 'MOTHER' stand for Magnificent, Outstanding, Tender, Honourable, Extraordinary and Remarkable. All the words are dedicated to her. She feels happy and proud only when her children are recognised as useful citizens in society. Can there be any other here in the world ?

❀ ❀ ❀ ❀

A VILLAGE ON THE PLATEAU

--- M. SATISH BABU
II B.Com (EM)

Deccan Plateau

Observe on the Andhra Pradesh sketch map 1 showing major land forms in chapter 4. The plateaus of Andhra Pradesh are mostly a part of Deccan Plateau. Plateaus are lands at a heigh elevation. If you start from Nellore and follow the Pennar upstream, you will cross the coastal plain and reach the Vellkonda hills. You will have to climb the hills to reach the plateau region of Kadapa and Anantapur districts. The Vellkonda hills form the escarpment of the plateau.

Unlike the plains, plateaus are marked by several small hills, hill ranges and hillocks interspersed with flat areas between them. As a result, cultivation and settlement is possible only in small pockets. They are also more rocky, with thin layers of soil.

An important aspect of this region of Andhra Pradesh is that it receives scanty rainfall and is very difficult to live in such inhospitable terrain. So, we visited Salakamcheruvu village in Anantapur district.

Salakamcheruvu :

After crossings several hills and rocky stretches, we finally reached Salakamcheruvu, "30 Km" northeast of Anantapur in Singalamala Mandal. It is named after a tank called Salakamcheruvu. The tank is so located that rain water from the high hills to its West, North and South flow into it. In 2011 when we visited this, it was dry. The villagers told us that it has been dry for the last twenty years. These soils have little humus or nutrients. They cannot hold much water and the roots cannot grow deep and spread. As a result, many fields need to be left follow or uncultivated for some years after a crop.

Only small stretches of flat lands have deeper and finer soils. However, such lands, have got degraded and become uncultivable 'soudu' or saline soils. Saline soils have high connect of lime and salts and don't absorb water. These soils are not suitable for any crop.

<u>Agriculture and Crops</u> :

The farmers of Salakamcheruvu grow only one crop in the kharif or monsoon season. Earlier, farmers mainly grew food crops - millets like, sama, varagu, korra, sorghum, etc., pulses and a little paddy. Millets need very little water and can grow on poor soils. Paddy is cultivated using the water from the village tank. Besides these food crops, the farmers also grew some cotton and groundnut which they sold in the market. Farmers have reduced the cultivation of millets and other food crops favouring ground nut and chillies.

Wells and Bore wells :

Tanks store rain water, rising ground water level. It is very difficult to dig wells in the plateau because of rocks. In recent years, bore wells are used for irrigation instead of open wells. In plain areas in Salakamcheruvu, water is found below 250 feet. Farmers have been spending huge amounts of money. Only 5-10 farmers with a lot of land have bore wells in the village.

Climate and Rainfall

The rainy season is from June to November. However, it rains very little in these parts. This rainfall is unpredictable as it may or may not rain properly in a particular year. Because of the low and erratic rainfall, this part of the state is 'drought-prone'. You can see at Salakamcheruvu how the water from the surrounding hills comes down and how a small wall joining two hills creates a large water reservoir. There are thousands of such tanks in Ananthapuramu district. Besides large tanks, there also a few small ponds built to provide drinking water to animals of the village.

In the past, villagers repaired the tanks and streams and regulated the use of the tank water. This has been neglected for the last 'thirty' years'. As a result, the tanks have become dry.

As rainfall is low, the people of this region have to store rain water and use ground water. So, the Govt. should explore the possibility of supplying water to the village from some source such as canals so that the past glory of the village can be brought back.

❀ ❀ ❀ ❀

FAILURE IS THE HIGHWAY TO SUCCESS

--- B. PRANATHI
I BBA

"If you want to succeed, double your failure rate." If we study history, we will find that all stories of success are also stories of great failures. But people don't see the failures and only see the end result and think such a person is lucky: "He must have been at the right place at the right time."

Let me share a famous life story with you. This was the man who failed in business at the age of 21. He was defeated in a legislative race at 22, failed again in business at 24; had his sweetheart died when he was 26; had a nervous breakdown at 27; lost a congressional race at 34; lost a senatorial race at 45; failed in an effort to become Vic-President at 47; lost a senatorial race at 49; and was elected as President of the United States at the age of 52. That man was "Abraham Lincoln!." Would you call Lincoln a failure? He could have quit, hung his head in shame and gone back to his law practice. But to Lincoln, defeat was a detour, not a dead end.

Colonel Sanders, at the age of 65, had assets of a beat-up car and a $100 cheque for social security. He realized he had to do something to improve his position. He remembered his mother's fried chicken recipe and went out selling. How many doors did he have to knock on before he got his first order? It is estimated that he had knocked on more than a thousand doors before he got his first order. How many of us put in such efforts? After one or ten efforts, if we don't succeed, we say "We have tried hard but failed."

One day a partially deaf four-year old child came home with a note in his pocket

from his teacher, "Your Tommy is too stupid to learn, get him out of the school." His mother read the note and answered, "My Tommy is not too stupid to learn, I will teach him myself." And that Tommy grew up to be the great Thomas Edison. Thomas Edison had only three months of formal schooling. He was the person who removed darkness by discovering electric bulb.

- ✦ Henry Ford forgot to put the reverse gear in the first car he made.
- ✦ Young Beethoven was told that he had no talent for music, but he gave some of the best systems of music to the world.

Do you consider these people failures? They succeeded in spite of problems. But to negative thinkers it appears as though they were 'just lucky.'

All success stories are the stories of great failures first. The only difference is that every time they failed, they bounced back. This is called failing forward, rather than backward. You learn and move forward. Learn from your failure and keep going.

Setbacks are inevitable. A setback, can act as driving force and also teach us humility. In grief, you will find courage and faith to overcome the setback. Learn to become victors, not victims. Fear and doubt short-circuit the mind.

Ask yourself after every setback. "What did I learn from this experience?" Only then will you be able to turn a stumbling block into a stepping stone for success. People who have overcome obstacles are more secure than those who never faced them. We all have problems and sometimes feel discouraged. Everyone faces disappointments but winners don't get disheartened. The answer is perseverance.

An English proverb says, "A smooth sea never makes a skilful mariner." "Everything is difficult before it becomes easy." We cannot run away from our problems and responsibilities.

Most people give up just when they're about to achieve success. They quit on the one-yard line. They give up at the last minute of the game one foot from a winning touchdown. – **H. Ross Perot.**

True success is measured by the feeling of knowing that we have done a job well, and have achieved our objective.

Success is not measured by our position in life but by the obstacles we overcome to get there. – **Shiv Khera**

So, life is not a bed of roses. Difficulties, problems or failures are as natrual as wings to birds. Work hard with single-minded concentration and steadfastness. Success offers you a red carpet welcome.

❁ ❁ ❁ ❁

SPOKEN IDIOM AND GRAMMAR

--- Dr. K. GOPAL REDDY
Associate Professor of English

There has been a strong belief among the teachers and the learners that to learn a language, grammar is necessary. If this were true, all those who have never attended a school would speak not even a word, let alone a language. It is our common experience that the people who live in villages and remote areas do not have access to education due to various reasons such as economic status social condition, ignorance etc. There are some tribal groups whose spoken languages do not have any written forms. But all these are able to communicate well in their mother tongue and go on smoothly with their life. They do not even know that there is something called grammar, which, as others feel, governs the structure of their language.

A close observation of the study of languages reveals that any language can be learnt without the knowledge of its grammar. When man started speaking, no rules of languages were evolved. He used only two skills of language – listening and speaking. The other two skills – reading and writing - came into existence at a very later stage. The factors that account for the spoken form of a language are the parents and the environs in which a child is brought up. A child first learns its mother tongue and the language spoken in its surroundings. For instance, if a baby born to Indian parents is brought up in an English speaking country, it will naturally acquire the spoken skills of English and communicate as freely as a native of that country.

To speak a language, one needs to be exposed to that language continuously both in and outside the home. An atmosphere is to be created where it becomes inevitable - be it out of necessity or any other reason - to use the language in order to lead a comfortable life maintaining good relations with the society. Spoken word after all is what matters! One comes across many illiterate workers in railway stations, bus stands, business establishments and so on dealing with their customers happily only because they are exposed to the target language continuously. All these instances of the use of spoken language do not involve the use of grammar.

It is undeniable fact that grammar has its own role in the learning of a language. It makes a language more systematic and scientific. The structure of any language is based on its grammar. Grammar also modifies and strengthens and makes a language more and more attractive. However, its role is confined more to reading or writing than to speaking of any language.

"WHAT IS MY NAME ?" A QUEST FOR WOMEN IDENTITY

--- **Dr. U. VENKATA RAMANA**
Associate Professor of English

Literature reflects the realities of life. Great literary works present man in his natural and social environment providing the society with guiding principles for a life of equality, peace and harmony. In this regard, literature has a special appeal for empowering the women with equal rights as emphasised in "What is My Name?" a translation of P. Satyavathi's Telugu short story.

"What is My Name?" represents a search for an identity that has been lost. It shows how a woman is denied her right to individuality and freedom in spite of her better capabilities. The story entirely revolves round "A Woman, educated and cultured and intelligent, and capable, quick-witted, with a sense of humour and elegance," getting married to a young man, Mr. Murthy. He marries her for her beauty and intelligence and also for the dowry her father has offered. Immediately after her marriage, in spite of her intelligence and education, her husband assigns her the duties of a traditional housewife – swabbing the house, decorating the floor with 'muggulu' designs.

This indicates denial of personal freedom and individuality to woman in the male-dominant tradition-bound society. Thus, the housewife has become a symbol of the age-old Indian traditions and cultural beliefs, according to which a woman should be the most patient, obedient and is expected to play the role of a loving and sacrificing mother, a meek and submissive wife and disciplined house-hold worker. She is also treated as a trivial figure despite her advantageous capabilities.

But one day while scrubbing the floor, she suddenly forgets her name asking herself, 'What is my name?' She herself realizes that in her scrubbing zeal she has forgotten her name.

Her efforts to know her actual name fail as she is known as 'Amma', 'the mistress of a white-storeyed house', 'the pharmaceutical manager's wife', 'the fair and tall lady.' When she asks her husband he burst into a laughter saying, "What is it, dear, never has it happened before you are talking about your name today. Ever since we were married I have got used to calling only as 'yemoi'. You too never told me not to address you that way because you have a name of your own- what's happened now everyone calls you misses Murthy, don't they?" This kind of identity of subservience meted out to the housewife reminds one of what Shashi Despande, a highly educated and award winning Indian English novelist, feels in the similar circumstances.

"Despite marriage and motherhood, I felt very incomplete, even dissatisfied. That's when I read Betty Friedan's "The Problem

Without a Name", I felt, I'm not only a woman. I'm not only mother. I'm not only a wife. I'm not only a female. I'm a human being with a mind. It gave me a lot of unhappiness that my intellect wasn't being connected to my female self. I was always Mrs. Deshpande, Raghunandan's mother, Vikram's mother........That anger ultimately translates into feminism."

Even the housewife's visit to her parents' place for recovering the name from her certificates fails to yield favourable result.

At last the housewife recovers her name as her schoolmate, Pramila, happens to see her shouting "Sarada! My dear Sarada!" Making a joys return home she asks her husband............. "From now onwards don't call me 'yemoi', 'geemoi', my name is Sarada__ call me Sarada, understand?"

This kind of grappling with the identity crisis of an Indian woman is indicative of her intention to exercise her own rights for the manifestation of her individual capabilities and the realisation of her feminine self through identity-assertion and self-affirmation.

The housewife forgetting her name is suggestive of the deliberate denial of the dignity and right to freedom to women in traditional society like India. Her fruitless efforts to recover her name are indicative of how difficult it is to get recognition and identity for a woman who is always treated as a subservient being.

This way a young woman in spite of her better capabilities, is not recognised or identified as an equally important person. She is denied the right to live in dignity enjoying equal rights. Thus, the writer advocates the rights of individuality and personal freedom for women for a happy and pleasant life far away from discrimination.

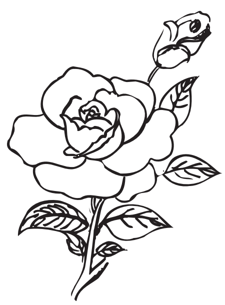

THE ROLE OF A TEACHER IN STRENGTHENING NATIONAL INTEGRATION

— **Dr. D. SAILAJA**
Associate Professor of Physics

'National Integration' means that the people should feel that they all belong to one country and one nation and that they should live like brothers and sisters.

Although all institutions have a responsibility for promoting national integration, we must admit that the educational institutions have a special contribution to make and the teachers have a vital role to play in developing a sense of national unity and cultural cohesion among the students. As members of the academic committees and as textbook writers, they should influence the quality of the teaching material. As skilled craftsmen, it is their duty to use appropriate methodology to promote the integrating values like honesty, truthfulness, broadmindedness, humanism, objectivity, unselfishness etc. In the hands of a good teacher, the text is only a pretext. Under its guise, he can always promote liberal thinking and create the right kind of attitudes.

Unlike in industry, in education, it is difficult to define goals, to change methods and to ascertain gains and losses. Therefore, the teachers as individuals and as members of professional associations should try to evolve a common strategy where the 'basics and the essentials' are concerned in strengthening value orientation in education. They will be confronted with challenges and competing claims since education today is placed at the crossroads of conflicting ideals.

There is no doubt that most of the conflicts could be resolved and the teacher is expected to act as a counter to the trivial and corrupt influences in the society. In the first instance, the teachers themselves have to cultivate a spirit of national integration before inculcating it in the minds of the youngsters. Those days of sermonizing, pontificating and mechanically repeating the copybook top liners are over. Students are no longer passive recipients of knowledge and ideas.

The teacher and the student work in a world which is full of contradictions. They are caught in a dilemma of conflicting goals between what they are taught to believe and what the world rewards in material terms. We cannot teach worthwhile values without facing the harsh realities of life.

To facilitate the process of strengthening national integration, the teacher, who makes his own efforts as an individual, should be supported by the system and the authorities.

CHOICE BASED CREDIT SYSTEM AND ITS ADVANTAGES

— Dr. K. CHANDRASEKHARA REDDY
Associate Professor of Physics

The higher education curriculum in the past did not impart the necessary skills that would make the students employable adequately. There is a lack of interdisciplinary choices with very little scope for value based courses to be taught. In addition, the evaluation methods were largely based on memory and the students didn't learn to think and analyze on their own. Also, the system has not been effective enough in empowering students to think on matters independently.

In view of this, the University Grants Commission (UGC) has come up with the Choice Based Credit System (CBCS) in which the students have a choice to choose from the prescribed courses, which are referred to as core, elective or minor or soft skill courses and they can learn at their own pace and the entire assessment is grade-based on a credit system. The basic idea is to look into the needs of the students so as to keep up-to-date with development of higher education in India and abroad. CBCS aims to redefine the curriculum keeping pace with the liberalisation and globalisation in education. CBCS allows students an easy mode of mobility to various educational institutions spread across the world along with the facility of transfer of credits earned by students.

Features of CBCS

There is a uniform CBCS for all central and state and other recognised universities.

- ✦ There are three main courses : Core, Elective and Foundation.
- ✦ There are also non-credit courses available which will be assessed as 'Satisfactory' or "Unsatisfactory'. This is not included in the computation of Semester Grade Point Average (SGPA) and Cumulative Grade Point Average (CGPA).
- ✦ All the three main courses will be evaluated and accessed to provide for an effective and balanced result.

How does it work?

It has the following basic elements:

Semesters : The assessment is done semester-wise. A student progresses on the basis of the courses taken rather than time like three years for science, arts, commerce or four years for engineering etc. Each semester will have 15–18 weeks of academic work which is equal to 90 teaching days. There is flexibility in creating the curriculum and assigning credits based on the course content and hours of teaching.

Credit system : Each course is designed with a certain credit system. When the student passes that course, he earns the credits which are based on that course. If a student passes a single course in a semester, he does not have to repeat that course later. The students can earn credits according to his pace.

Credit transfer : If for some reasons, he cannot cope with the study load or if he falls sick, he has the freedom to study fewer courses and earn fewer credits and he can compensate this in the next semester.

Comprehensive continuous assessment: There is a continuous evaluation of the student not only by the teachers but also by the student himself.

Grading : The UGC has introduced a 10-point grading system based on the credits earned.

The Advantages of Choice Based Credit System :

- The CBCS offers a 'cafeteria' approach in which the students can choose courses of their own choice.
- The credit system allows a student to study what he prefers in his own sequence as per his interests.
- They can learn at their own pace.
- They can opt for additional courses and can achieve more than the required credits.
- They can also opt for an interdisciplinary approach to learning.
- Inter college/university migration within the country and outside becomes easy with the transfer of credits. This means that it will be easier for foreign universities to come and offer courses in India.
- Can opt for one part of a course in one institute and the other part in another. This will help in making a clear choice between good and bad colleges/ institutes.
- The students have more scope to enhance their skills takeup projects and assignments, vocational training, including entrepreneurship.
- The system improves the employability of students.
- The system will enable potential employers to assess the performance of students on a scientific scale.

The disadvantages of CBCS

- Not very easy to estimate the exact marks.
- Teachers' workload may fluctuate.
- Needs proper and good infrastructure for a universal spread of education.

The UGC has always initiated measures to bring efficiency and excellence in the Higher Education System of India. The basic motive is to expand academic quality in all aspects, right from the curriculum to the learning-teaching process to examination and evaluation systems. However, so far, multiple methods are followed by different universities across the country towards examination, evaluation and grading system. Considering this diversity, the implementation of the Choice Based Credit System seems to be a better system in assessing the overall performance of a student in a universal way of a single grading system.

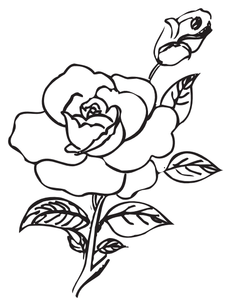

SCIENTISTS OF MODERN INDIA

--- P. SURYA NAGI REDDY
Associate professor of Physics

The development of scientific thought in modern India can be attributed to the scientists of this period. Towards second half of the nineteenth century, Sir C.V. Raman brought about an unprecedented change in Indian scientific thought while Dr. Homi J. Bhabha, known as the father of our nuclear physics, predicted the future of Indian science. Dr. J.C.Bose, in the field of plant physiology, Dr. Vikram Sarabhai, in the field of atomic energy and industrialization and Dr. Abdul Kalam, in the field of defence technology, brought about revolutionary changes to reawaken the glory of Modern India.

Srinivas Ramanujan

Srinivas Ayangar Ramanujan, one of India's greatest mathematical geniuses, was born at Erode in Tamilnadu on 22 December, 1887. He studied at the Town Hall School in Kumbakonam, where he proved himself to be an able all-rounder. However, his love of Mathematics was unusual. Numbers seemed to draw him by a strange magnetism. In school itself at the age of thirteen, he came across a book called "Synopsis of Elementary Results in Pure Mathematics" by G.S.Carr. Though outdated, this book introduced him to the world of Mathematics.

Three of his research note books are available to us. They are called Ramanujan's Frayed Note Books. In 1911, he published a brilliant research paper on 'Bernoulli Numbers,' in the journal of Indian Mathematical Society. This got him recognition and he became well known in Madras circles as a mathematical genius. Ramanujan had an intimate familiarity with numbers. In 1917, he fell seriously ill, but the numbers remained his friend, though his body betrayed him. Unfortunately, his health became worse and he returned to India from England in 1919, "with a scientific standing and reputation." He died in 1920. His mathematical genius is a proof that India is the birth place and source of great mathematical ideas.

Chandrasekhara Venkata Raman

Chandrasekhara Venkata Raman, popularly known as C.V.Raman, was not only a great scientist but also humanist. He believed in the promotion of human well-being and human dignity. He won the Noble Prize for Physics in 1930. He was the first Asian to receive this prestigious award.

C.V.Raman was born on 7 -11-1888 in Tiruchirapalli, in Tamilnadu. He grew up in an environment of Sanskrit literature, music and science. Nature had gifted him with great power of concentration, intelligence and spirit of inquiry. Even in his childhood, he was popular as a child genius. He stood first in the Indian Audit and Accounts (IAAS) Examination and was appointed as Assistant Accountant General in the Finance Department in Calcutta at the age of nineteen. He sacrificed his high post for his love for science and joined the Science College of Calcutta University as a Professor of Physics.

On his journey to England, he was greatly attracted by the blue colour of the sea. He was curious to know why it remained blue even

when big waves rolled up. Then he got the intuitive flash that it was due to the breaking up of sun’s light by water molecules. He conducted many experiments and prepared an exhaustive paper on molecular scattering of light and sent it to the Royal Society of London. The world of science was dumbstruck at the brilliance of the great Indian's mind.

Raman Effect

When a beam of monochromatic light passes through a transparent substance, it scatters. Raman studied the broken light. He found that there were two spectral lines of very low intensity parallel to the incident monochromatic light. This showed that broken light was not monochromatic, though the incident light was monochromatic. Thus, a great phenomenon hidden in nature was revealed to him. This phenomenon became famous as the Raman Effect and spectral lines in the scattered light as the Raman lines. While scientists had been debating over the question whether light was like waves or like particles, the Raman Effect proved that light is made up of particles known as photons.

Dr. Raman was a great teacher and guide as well. His life is a great example for us to follow. Even when India was under the British rule and there was hardly any basic infrastructure for experimentation, he used his great mind as his laboratory. He proved through the example of his life, how our ancestors formulated great theories using the power of their mind.

Jagadish Chandra Bose

J.C.Bose, another great scientist of modern India, brought glory and respect for the country. He was born on 30 November, 1858 at Mymensingh, now in Bangladesh, where he had his early education. He had his higher education at St. Xavier College, Calcutta. In 1885 he was appointed as Assistant Professor of Physics at the Presidency College but refused to take salary because it was nearly half of that of an Englishman. Later on, he decided to become a scientist to recover the fame that India enjoyed all over the world in the past. He made an apparatus to study the properties of electric waves. For his paper on “The Electromagnetic Radiation and Polarisation of Electric Ray”, he was made a Knight in 1917 and Fellow of the Royal Society of London in 1920.

He was the first Indian scientist in Physics to receive this honour. Dr. Bose is famous all over the world as the inventor of Crescograph that can record even the millionth part of a millimetre of plant growth and movement. Dr. Bose proved through graphs taken by the Crescograph that plants have a circulatory system too. Crescograph has also shown that the upward movement of sapin plants is the activity of living cells.

Dr. Bose also made many other instruments famous all over the world as Bose instruments, to prove that even metals react to outward stimuli. Bose’s instruments have shown, how even steel and metals used in scissors and machinery get tired and regain efficiency after a period of rest. Besides Crescograph and other Bose instruments, his wireless inventions too antedated those of Marconi. He was the first to invent a wireless coherer (radio signal detector) and an instrument for indicating the refraction of electric waves. When someone drew his attention towards this fact, he simply remarked that it is an invention more important for mankind than the inventor.

TRADITIONAL AND COLLABORATIVE LEADERS

--- P. DADAPEER

Lecturer in Commerce and Management

The modern workplace is changing. As businesses seek innovative solutions to a challenging economic environment, companies are trying different approaches to increase productivity, engage workers and encourage growth. The traditional leadership style of top down management is slowly evolving into a collaborative approach that empowers employees and blurs the lines between the boss and the worker.

As more companies adopt a culture of open innovation, a new style of leadership is emerging. Collaborative leaders take a more open approach in the workplace. Team building and power sharing are replacing the traditional forms of corporate hierarchy. The role of leadership is evolving into a broad based team building approach that encourages creative thought in the workplace. Internal "crowd sourcing" is opening up new paths to corporate growth and in the process, creating a new business model that gives employees more ownership of their work than ever before. The future is most definitely collaborative.

Here is a comparative look at eight major differences between the traditional leadership approach and the new style of collaborative leadership.

1. Power

Traditional Leaders : The traditional corporate approach to power is one of singular authority. Traditional leaders in the corporate world believe that their power is derived from their position of authority. Old school corporate hierarchy often bestows power based on longevity with a secondary look at prior results. The longer you stay with your firm, the farther up the ladder you progress, the greater your power.

Collaborative Leaders: The new approach of collaborative leadership recognizes that power is great in a collective team. By encouraging equal participation across all levels, collaborative leaders allow solutions to develop from the best ideas of the group and take a team approach to problem solving.

2. Information

Traditional: Maintaining ownership of information is the hallmark of traditional leaders. From a power perspective, information is power. Releasing information on a "need to know" basis allows traditional leaders to maintain authority and control.

Collaborative: Open information sharing is the cornerstone of collaborative leadership. Getting everyone on the same page in a project requires information sharing. Education also plays a role. The more cross training available, the more creative approaches to problem solving can develop and be implemented.

3. Idea Generation

Traditional: Traditional managers will occasionally entertain suggestions or be open to ideas from their team. In a top down hierarchy, the decisions generally come from the executives at the top of the food chain. Because information is closely held, management may know of circumstances that

drive the decision making process that may be withheld from team members.

Collaborative : The art of collaboration gives everyone on the team a voice. Leaders are generally open to suggestions and ideas from their team and recognize that brainstorming and different perspectives can bring unique insights.

4. Problem Solving

Traditional: In a traditional corporate culture, solutions are generally delivered to team members. These decisions are made in the boardroom or the executive suite, approved and passed on.

Collaborative: In a collaborative environment, solutions are brainstormed among team members and facilitated by management. Collaborative leaders recognize the power of a group approach to problem solving.

5. Resource Allocation

Traditional: The traditional approach to resource allocation is generally reactive. Resources are provided only when deemed necessary by upper management and often brought to a committee for approval prior to deployment. This process takes time and focus away from a project and can result in stress being placed on the team by forcing them to deal with issues or challenges.

Collaborative : A collaborative environment is based on trust and resources may be delivered proactively. Team leaders will enable their teams to flourish by providing resources and allocating time, quickly. This allows projects to develop more rapidly, as employees have access to the corporate resources (time, money, materials) necessary to do their jobs efficiently.

6. Rules and Responsibilities

Traditional: Traditional corporate culture relies on a series of rules, regulations and a hierarchy that force managers and team leaders to adhere to specific roles and responsibilities for both themselves as well as for their teams. This can stifle the creative process and result in team members working in relative isolation as information and resources are shared and provided on a "needs" basis.

Collaborative : In a collaborative environment teams are encouraged to work together. Information, resources, knowledge, time and effort are shared. This allows roles and responsibilities to evolve and fluctuate based on the greater good.

7. Resolving Issues

Traditional: In a traditional culture, issues are often dealt with on an individual basis with no regard to the root cause of the problem. This keeps managers fighting fires instead of instituting beneficial change that could prevent issues from arising.

Collaborative : The basis of collaborative leadership is trust. Because team members are given more responsibility for their work, leaders are often more involved in the process. This means that as issues arise they are often dealt with swiftly. Collaborative leaders look for the root cause of conflict as it arises, and address solutions promptly to keep work moving forward.

8. Performance and Feedback

Traditional: Most traditional corporations practise a semi-annual or annual review process based on corporate policy. This can be detrimental to employee morale. If an employee has had a banner year, but in the

last month missed a deadline or a project they were managing ran over budget, it can result in a negative performance review. This can damage morale and increase turnover as employees who feel they were unfairly judged may seek greener pastures elsewhere.

Collaborative: The nature of a collaborative environment means that leaders and team members are equally valued and work closely together on a daily basis. This gives the opportunity for immediate feedback, praise and constructive criticism. A collaborative environment is nurturing and offers the opportunity to share knowledge and educate members on an ongoing basis. Collaborative leaders often share their knowledge and experience by offering ongoing personalized coaching to other team members.

In this backdop, the modern world has embrassed collabarative leadership for its vurtious qualities like team work, trust, cooperation and for quality accomplishments.

❃ ❃ ❃ ❃

ENGLISH AS A GLOBAL LANGUAGE

--- T.S. SWATHI
Lecturer in English

In the fast changing scenario of liberalization and globalisation the youth are expected to be highly skilled in their fields. The basic education they receive at school plays a significant role in imparting skills and also moulding their personality.

English has come to stay as a global language. Proficiency in English is synonymous with success in life because there has never been a language so widely spread or spoken by so many people as English. It makes news daily in many countries and is adopted by many countries. It has a special role to play in the countries where it has been accepted as the official language and is being used as a chief medium of communication. A growing influence of English can be anticipated as the sophistication increases in science and so the society.

The statistics collected by David Crystal show that nearly 670 million people use English with fluency and competency. This figure has steadily been growing ever since 1990. English now holds a dominant position in every sphere of human activity. It has reached the present day status primarily because of two main factors.

1) The expansion of British Empire in the 19th century.
2) The emergence of the United States as the leading economic power of the 20th century.

Growing demand for English in the context of Modern Day Development : -

The demand for English has been sweeping almost all the fields of National life like politics, international relations, media, communication, travel and education. Most of the earlier scientific innovations were made in Britan and are now continued in America. The advancements in science and technology

and their use of new terminology have been showing an immediate impact on the language, adding tens of thousands of words to the English Lexicon. As these innovations come down from the English – speaking countries, those wish to update their knowledge and learn about new invention need to learn English well.

By the end of 19th century, there were nearly 2000 newspapers in the English language. According to the data compiled by the encyclopaedia Britannica (1994), about a 3rd of the world's newspapers are being published in the countries where the English language enjoys a special status.

❀ ❀ ❀ ❀

Sri P.V. RAMANA REDDY
PRESIDENT

Sri P.L.N. REDDY
CORRESPONDENT

Sri D.V. VIJAY KUMAR
SECRETARY

PRINCIPAL

THE ANANTAPUR DISTRICT NATIONAL EDUCATIONAL TRUST Estd. 1945
SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE COLLEGE (AUTONOMOUS) ANANTHAPURAMU
INDOOR SPORTS FACILITY (Under UGC AID)
Dept. of Physical Education